

BAYAN YANI

90

AĞUSTOS 2019 / 08 - 9 TL K.K.T.C 12 TL.

CAROLA'NIN MÜRETTABATIYIZ

#freenipplesday

FREE

CAROLA RACKETE

BAYANYANI

Akdeniz'de kurtardığı 53 göçmeni karaya çıkarmak için izinsiz olarak İtalya'nın Lampedusa Limanı'na yanaşan Sea-Watch 3 gemisinin kaptanı Carola Rackete önce tutuklandı, sonra ev hapsine çarptırıldı. Hakim karşısına sütyensiz çıktığı için İtalya'da Libero gazetesinin Rackete'ye yönelik haberine tepki gösteren kadınlar

BAYAN YANI AKTÜEL

AKP'den devralınan belediyelerde geçmişte yapılan usulsüzlükler, yolsuzluklar, israflar ortaya çıkmaya başladı.

Ve bir diğer cesur kadın kaptan Pia Klemp, kaçak gücü desteklediği suçlamasıyla yine İtalya'da 20 yıl hapis cezası ile yargılanıyor. Biyolog Kremp gemisi Luventa ve Sea-Watch 3 ile 2017'de boğulmak üzere olan 1000'den fazla göçmenin hayatını kurtarmıştı.

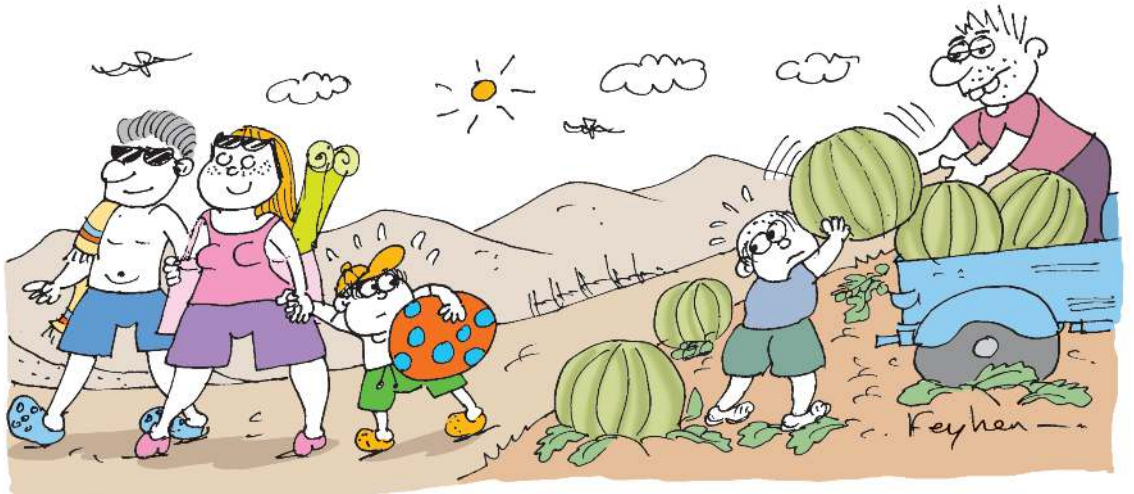
Yıllardır kıyı bölgelere nüfuz edemeyen Erdoğan'ın Van Gölü kıyısına yapılacak Cumhurbaşkanlığı köşküne AYM izin vermedi.

FREE PIA CLEMP

'memelere özgürlük' günü ilan etti. Gazetenin haberine öfkelenen binlerce kadın Carola Rackete için sütyenlerini çıkararak, popülist başkan yardımcısı Salvini'yi de prototo ediyor. Bazı kadınlar çıkardıkları sütyenlerini yol ortasına asıyor. (Bkz. arka kapığımız).

Çocuk işçi sayısı 2 milyona dayandı.. 2018 yılında en az 67 çocuk işçi yaşamını yitirdi...

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

- **EX'lerin bazıları sandığımızdan da kötü çıkar...**
- **İlişkiler EX olduktan sonra nedenleri, niçinleri, niyeleri, kaçıları çoktan unutulmuş olur...**
- **EX'in babasını öldükten sonra SSK randevusuna çağırılmışlardı. Hastalıktan eser kalmadığı gibi kişiden de eser kalmamıştı....** Ve taziye gelen herkes o randevuya talip olmuşlardı...
- **EX'ten önce konu komşu bazında, 'Tam Evlenilecek Kadın' örneği iken, EX'ten boşanınca da 'Tam Boşanılacak Kadın' timsali oldum. 'Baak Kadın Nasıl Tek Başına Yaşayabiliyooo'..**
- **'Seviyorsan söyle' bazı EX'ler için çok karşılıksız bir durum. 'Sevmiyorsan söyle'**

hep sevmiyorsa coşkuyla söyleyen EX'lere karşı daha duygu kollayıcı bir vaziyet..

- **EX'gillere birine şiddet uygulamak yetmiyor, şiddetle aldattığını herkesin bilmesi gerekiyor** sanki...

GÜN - DEM LİNK Ex'Ten Taneler...

- **Yine EX evlilik yıldönümüne denk gelen ve kurbanla empati kurma, kasapa antipati duyma,**

kaçıp kendini kestirme-yene sempati besleme bayramına daha ulaştım...

- **'Bayramda küsler barışmış, barıştırılmış' bahanesi, EXgiller, EX olacaklar, EX'ler, EX seviyesindeki için kesinlikle geçerli değildir...**

- **Sanal uygulama EX ile yeni tanışırken uygulanabilir, lâkin karşıma çıktığında da yaşlılık uygulanmış gibiydi. Daha da uygulamalı halini görebilmeyi düşünemiyorum bile. Bedenen, ruhen, tıpsal, daha ne kadar yaşlı olabilir ki Acaba?**

- **EX'den ayrıldıktan sonra 'genç görünüyorsun' teşhisi aldıysam demek ki yanında daima yaşlı görüldüğüm EX, sosyal trend tanımıyla FaceApp uygulaması gi-biymiş.**

- **Ergenken Sevgilinizi merak edebilirsiniz, 'seninle yaşlanmak istiyorum', kısmını ilk önce tanışır tanışmaz bir sanal yaşlanma uygulama ile görmek, bir ömür geçirmeyi beklememek ve hemen EX olmak gibi mesela..**

PAPARAZZİYE LİNK...

Sanal Tepik ...

- **Sevdiği kızın yaşlanacağını vurgulayan o türkü, yazılıp bestelenen zamanlarda Face-App, yaşlandırma uygulamasının karşılığı; 'Annene Bak Gör Halini'....**

- **Sanal alemde yepisyeni trend yaşlandırma uygulaması mı? Burada uygulanmış yaşlanmışım var zaten... Aahhh ah.! ben-den geçti artık... Yaşlılığımızı merak edecek yaşlılığı çoktan geçtik biz...**

- **Terminalde uzun yol otobüsünü bekliyoruz, yağmur yağıyor, 1,5 saat gecikmiş otobüs, bayrama 3 hafta var, hanım kızımız telefondaki arkadaş ile Bayram'da feyzbuu-kunda paylaşacağı şeyin heyecanını yaşayarak, konuşuyordu. Bu nasıl bir gerçek ötesi hayatlar Acaba?...**

Sağlık Tepik...

- **Kadın hastanın Kan tahlili alınırken, hemşirenin, 'Çok şekersiniz, Teyzeciğim, buyrun' iltifatı ters teper bazen. İnsülin direnci olan Teyzenin şekeri yüksek çıktı sanma paniklenmesi gibi...**

- **Hastanede sıra beklerken, Yaş imkansızlığı çok genç gören kadın 'hamile misin?' deyince, başka bir kadın gözünde hamile olabilecek yaşta görünüyorsam, 'Hiçbir Başka Bir Canlıyı, Bir Kadının Başka Bir Süzdüğü Gibi' tezine güvenerek doktora görünmeden kaçtım..**

Kentsel Tepik...

- **Metropolde Güneş doğudan doğmaz, karşı binanın camından yansır.! Binaların sı-**

kışıklığından, diğer binaların camından yansıyan Güneş bir şekilde daima evin içinde. Evde hiç gölge yok ve lâkin vücudun D vitamini, enerjiye ulaşacak yararlı güneş de yok...

Eğitsel Tepik...

- **Milletvekili çocuklarının, torunlarının gittiği ilkokullarda çözemedikleri matematik problemleri farklı mı Acaba? Bir milletvekili Bankamatik havuzundaki maaşının şu kadarı ile şunu alsın, bu kadarı ile bunu alsın, o kadarı ile onu alsın ve geriye kartında bitmeyen ne kadar parası kalır? Mesela cebindeki 93 bilyeyi üç arkadaşına eşit olarak paylaştırsa, arkadaşlarının her birine kaç bilye düşer?**

Tatil Tepik...

- **Evden uzakta tatil başkadır, ama evde tatil bambaşkadır...**
- **Herkesin bir tatil planı varsa da, planların hiç tatili yoktur...**

- **Maalesef, bu tatil yerinde, çarşıda, pazarda, zamsız içeri alamıyoruz... Dikkat.! Bu Tatil sezonuna ZAMSIZ GİRİLMEZ!**

- **Yazlık siteleri, tesisleri, klasör dolusu mülk tapuları olan beldenin ileri gelen**

komşuları, yazlıktan bıkmışlar, yaz tatilinde yurdun iç kesimlerine, denizsiz yere gitmişler ve köy kahvelerinde çay ikram edilmiş. Hiçbir şeyi anlatmayıp, kendileri

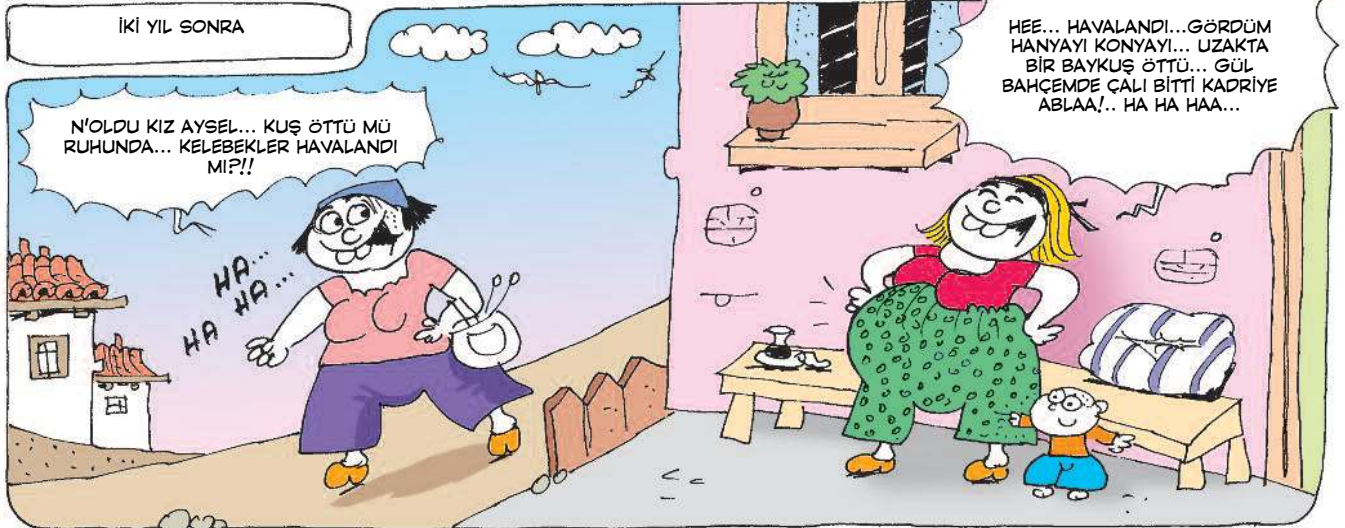
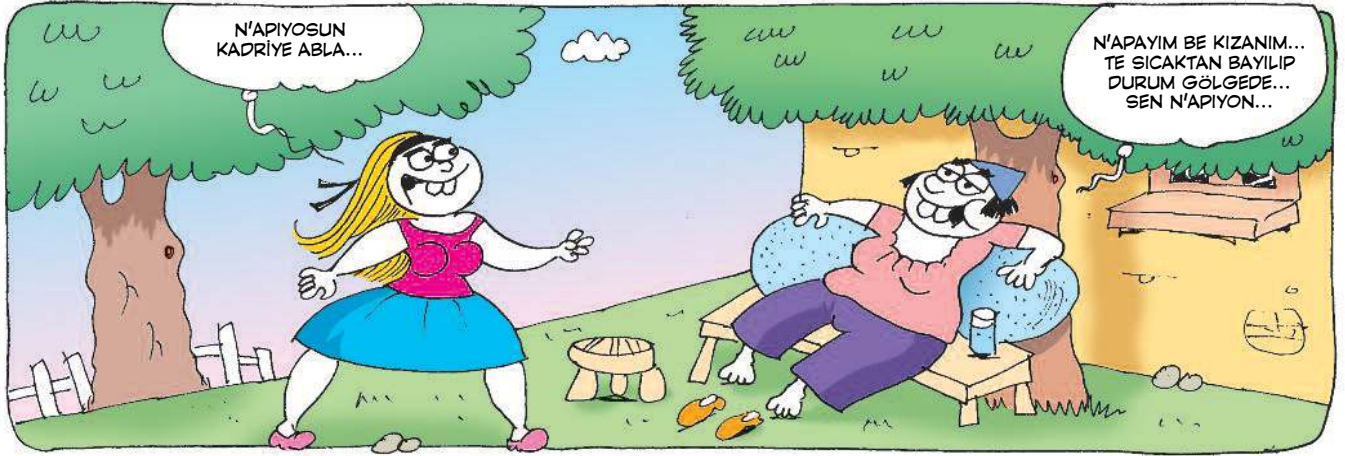

beş katı fiyatla sattıkları inanmadıkları bedava çayı anlattılar.. Hani nerede o? Yediğin içtiğin senin olsun bana gördüklerini anlat bir yana çay ikram etmeyi öğrenmekten hiç bahis bile etmediler...

- **İş tayini, okul gibi durumlardan Yaz Kış dört mevsim deniz, kum, güneşin olduğu yerde yaşayanlar memleketlerine gidiyorlar, yaz tatilinde. Ve akrabalar 'Siz geleceğinize biz gelseydik' gibisinden tepkililer en doğaldan ...**

- **Tatilin tanımı herkesde farklıdır, yazlar kışlar başkadır. Yazın tatil denince akıllara gelen Deniz, Kum, Güneş, Havuz, Şezlong, Uyku'ya gidenler,... Akla gelenlerin tersine Göl, Dağ, Nehir, Sokak, Kayak, Yayla'ya gidenler ve her mevsim Tatilin bendeki karşılığı hiç bir yerlere gitmeyenler Duş, Balkon, Mutfak, Koltuk, Yatak arası sabitler...**

ÇOCUK(SUZ)LU TATİL

Berna Pak

Mis gibi uzanmış şezlonga yatıyor. Bakıyorum kulaklık da yok kulağında. Duymaması imkansız o çocuğun binbeşyüz desibellik sesini. İtiraf ediyorum, benimki kudurunca ben de annesi diilmişim gibi yapıyorum. Etrafıma sinirli bakışlar atıp Alla Allaaa bu çocuğun annesi, babası nerede vah vah bakışlarımı yerleştiriyorum gözlerime fakat bu bakışlar ebeveynine sinirli, çocuğu anlar gibi şefkatli bakışlarla ara bir yerde. Çünkü çocuk bu haldeyse suçlusu ebeveyndir bilirim fakat hiç çıkartmam en kuduruk çocuğun annesi olduğumu... Fırsatım olsa hesabı ister uzarım, insan bazen o derece yabancılaşıyor kendi evladına.

Bu kadın tam bu tip kadın... Gözünden belli... Fakat bu kadınla tanıştım, önceki gün otele giriş yaptılar.

Çocuk benim diil yapması mümkün diil ama tavır net, tanımıyorum havalarında..

Bir kaç gündür bizim otelde kalıyorlar Monşer kocası ve Ninja oğluyla.

Girişte kimliklerini aldım, bilgiler tutuyor, özbeöz evladı bu kuduruk Çaki, Eda Taşpınar'ın güneş banyosu rekorunu kırabilecek D vitamini manyağı kadının.

Çocuk kudurmuş durumda, otelde herseyi birbirine katıyor. Tutulamaz bir insan.

Çaki, benim oğlana; (ki saftirik birinden bahsediyoruz, saniyede göz yaşları gözlerinden Melih Gökçek'in fısıkyesi gibi fışkırırverir.) karate hareketleriyle girişirken babası Monşer mösyö bey "Çakiiii... gel seninle şu çiçeklerin renklerine bakalım" minvalinde pedagojik yaklaşımlarda bulunuyor. Çünkü biz ebeveynler biliriz ki çocuğa yapma dersin yapar, ilgisini başka yöne çekmek gerekir, ama Çaki'nin umuru değil çiçek böcek, benim oğlana

ninja hareketleri çekip, tükürmekle meşgul.

Sinire kesiyorum... Uzun süredir bu kadar sevimsizini görmemişim. İşin kötüsü ortamda böyle bozuk bir çocuk varsa diğer çocuklar onun şekline girmeye başlıyor. Çeteleşiyor. Psikolojik açıdan bakacak olursak ki pedagoji, psikoloji, sosyoloji, travmatoloji her tür loji benden sorulur, tüm bilimleri bilirim, analizlerimle yakarım ortalığı.

Neticede, tüm çocuklar bu tipten aşırı korktuğu için onun müridi oluyorlar, salak bir hayranlık bile besleyen var arasında. Artık bir değil on çocuk ninja, benimki dahil .Önce benimkini azarlayarak diğerlerine de mesaj çekiyorum ama kimsenin umuru değil benimki dahil. En sonunda yılanın başını ezmeye karar veriyorum. Çekiyorum sümüklü ninjayı bir köşeye basıyorum kalayı, hiç kaale alınmadığım gibi suratındaki yılışık sırtışıla bana da karate çekiyor.

Pislik!!!

Ortam iyice manyağa bağladığında nihayet babası onu denize götürüyor da

ortamda bir huzur dalgası esiyor.

Anne D vitaminini sömürmeye devam ediyor. Oh çocuk uzaklaştı da bir sessizlik oldu ifadesini onun da yüzünde görüyorum. Uyumlamaya devam ediyor.

Çocuk döndüğünde bükemediğim eli öpmeye karar veriyorum.

Pedagojide on numara bir insan olduğum için çağırıyorum veledi yanıma, eline kâğıt kalem veriyorum resim çizdiriyorum.

Her şey çıkıyor ortaya yaptığı resimde; anne çok uzakta duruyor, baba ve çocuk ise elele.

On dakika sürüyor empatik, sempatik dakikalarımız.

Sonra Ninjalık devam, tükürük ,kudurukluk overdoz, çete hemen toplanıyor. Bahçede istiklal ilköğretim öğlen teneffüsü havası.

Saç baş yolduran cinsten. Ertesi gün çıkış yapıyor ailemiz.

Anneye kasada hesap alırken memnun kaldınız mı deme gafletine düşüyorum. Halbuki bana ne? Ben hiç memnun kalmadım .

Anne: "Oteliniz çok güzel ama çok çocuk var ve çok

gürültü yaptılar rahatsız oldum" demez mi?

Vallahi pes... Çocuk benim diil tribinin erdiği nokta karşısında anca şapka çıkartırım.

İnsan tatilde bu kadar uzaklaşabiliyor demek hayatından . Ben de istiyorum çocuğumun yanında çocuksuz tatil. Ama benimki mümkün diil. Anneeeeğğğğ telefonunu versene, anneeeeğğğğ sıklıdım gidelim artık , anneeeeğğğğ çikolata diye diye rezil eder zaten iki günü. Atsan başından geri gelir, öyle bumerang bir insan.

Ben diil D vitamini anca sinir depolarım.

Bizde öyle Monşerler mösyösü baba da yok.

Terliklerim nerde, mayom nerde, ne yiyecek diyen Anadolulunun böğründen kopmuş bir baba var.

Olsun yine de on dakika kadar kendime bile yabancılaşıp alzaymır taklidi yaptığım anlar olmuyor değil.

Oh mon diööö... Madamlık bizim de hakkımız diil mi ya???

Kötü Kız Berna

İNANMIYORSUN
AMA, BEN
GERÇEKTEN AŞK
ÇOCUĞUYUM
BERNA...

HEPİMİZ SEKS
ÇOCUĞUYUZ TATLIM.
KABUL ET BUNU,
KANDIRMIŞLAR SENİ.

BİZ İNSAN VURMAYIZ VURSAK VURSAK SAHİLLERDE AHTAPOT VURURUZ...

Katina Karanikola

Adalı olmak ayrıcalıktır. (çok mu şımarımdı?) Asırlardır denizin ortasında bir kaya kütesinin üzerinde, kozmopolit keşiş gibi, pagan geleneklerimizle, tanrıçaların ruhuyla, yaşamımızı sürdürüyoruz. Zira adalar dişidir. Ada ruhu kadın ruhuyla özdeşir. Aşkla büyütüp, bilgelikle eğitiyoruz...

Biz adalılar kesinlikle şehirlilerden farklıyız. Normal insanlar değiliz, normal olmak sıkıcı ve monotonluktur. Garip ve romantikiz. Gün ışığını ve gün batımını topluyoruz, doğanın kokusuyla sarhoş oluyoruz, dalgaların üzerinde sakınlaşıyoruz. Rızımızı için borsayı değil rüzgarın yönünü takip ediyoruz. Doğaya bakın nasılda cömertçe nimetlerini sunuyor, bizleri besliyor. Zeytin taneleri şişmeye başladı yağ olup akacak, arılara nektar vermek için hayıtlar çiçeklerini açmış, bahçelerimiz sebzelerini büyütüyor. Hala aşka, dostluğa, misafirperverliğe inanıyoruz. Bizler daha az çimento daha çok deniz, daha az gürültü daha çok doğa istiyoruz. Bizi adalı yapan da, günlük elbise gibi, üzerimizden atamadığımız bu özelliklerimizdir.

Ada, fırtınada dalgaların dövdüğü gemiye benzer. Biz adalıları da bir gün kuzey, bir gün güney rüzgarı kamçılıyor, tuz ve iyot fazlalığı hormonlarımızı etkiliyor. Bundan olsa gerek deli bir tarafımız var. Kafamıza huni geçirecek kadar değil herkesin varmak istediği, kıskanılan güzel bir delilik. Bizleri şehirlilerden ayrı kılan bu çatlaklığımız. Hayatı o kadar ciddiye almışız ki onu yaşamaya değer, aşırı ve tutkulu olmayı öğrenmişiz. Yiyip, içeriz, bağırarak şarkı söyleriz, çılgınca ve ödünsüz eğleniriz, gözyaşlarımız akana kadar güleriz. "Havlayan köpek ısırılmaz" deyimini doğrularcasına yüksek sesle konuşuruz. İlk başta seslerimiz, pagan geleneklerimiz garip, özel, abartılı bazen ürkütücü, sizi korkutsa da yakından tanıyınca tehlikeli olmadığımızı göreceksiniz belki de seveceksiniz...

Etrafı denizle çevrili olan herhangi bir kara parçasına kötü söz söyleyecek son insanım. Lakin son aylarda adaların kıyılarına vuran cinayet haberleri adalarda hayatın ucuzladığını söylüyor. Önce Rodos'ta tecavüz edildikten sonra bayılana kadar dövülen, baygınken denize atılan genç kız, Gökçeada'da öldürülen Zafiri, Bozcaada'da dövülerek öldürülen otuz bir yaşındaki Ramazan ve en son Girit adasında öldürülen Amerikalı kadın biyolog ruhumuzun avuçlarımızdan, deniz kumu gibi, kayıp gittiğini, tutamadığımızı gösteriyor, köklerimiz derinden sarsılıyor...

İDA DAĞLARINA DOKUNMAYIN

Ana karada da durumlar farklı değil. Çevre, salyaları akan tecavüzcüler tarafından saldırılıyor. Ormanlarımızı, su kaynaklarımızı, nefesimizi, gençlerimizin geleceğini öldürülüyor. Katillerin gizlenmek gibi bir derterleri de yok, alenen, gözümüzün içine baka baka cinayetlerini işliyor. Az da değilleri biri gidiyor biri geliyor, hızlarına yetişemiyoruz. Vaktinde Tanrıçalar, İda dağlarında, Paris'in elinden altın elmayı almak için yarışırken günümüzde maden şirketleri hançeri vurmak için yarışıyor. Paris hala İda Dağlarında var olsaydı elmayı hangi maden şirketine verirdi acep? Söyler misiniz bana altın avcılarının Zafiri'yi, Ramazan'ı öldürenlerden farkları ne?

İstanbul Sözleşmesi* ile

Kadına Yönelik Şiddet ve Ev içi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi, kısa adıyla İstanbul Sözleşmesi ile ilgili saldırı boyutunda bir tartışma ve sözleşmenin iptali için bir süredir yürütülen bir kampanya var. Kimler bu kampanyayı yürütenler? Diye bakınca; islami yazarlara, bazı yandaş gazetelerin gazetecilerine, bazı sivil toplum örgütlerine, bazı milletvekillerine ve siyasilere rastlıyoruz. Aralarında islami kesimden feminist olarak tanımlanabilecek az sayıda kadın da var. Onların bir kısmı sözleşmenin tamamen iptalinden söz etmek yerine gözden geçirilmesi gerektiğini söylüyorlar. Hepsinin ortak söylemi; sözleşmenin aileyi ortadan kaldırmayı hedeflediğine ve sözleşme ile fitrata aykırı bir cinsiyet rejimi yaratılmaya çalışıldığına dair paranoyaları pekiştirecek yönde. İstanbul Sözleşmesi, cinsiyet, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği temelli tüm ayrımcılık biçimleriyle mücadele edilmesi, erkek şiddetinin önlenmesi, şiddete maruz kalan kadınlara koruyucu, destekleyici ve güçlendirici araçlar sunulması, kadınların zararlarının tazmin edilmesi ve şiddet uygulayanların şiddet eylemiyle orantılı ve caydırıcı biçimde cezalandırılması konusunda imzacı devletleri aksiyon almaya zorlayan, yükümlülükler getiren bir sözleşme. Bu noktada, esasında İstanbul Sözleşmesi'nden kim(ler) rahatsız daha net ortaya çıkıyor. Sivil toplum sözleşmedeki uygulamaların yaşama geçirilmesinde önemli bir paydaş ve izleme sürecine de dahil. Öyleyse sözleşmeye karşı çıkacak sivil toplum da hazır, hazır değilse bile hazırlanır. Çünkü Türkiye'de işler uzunca bir süredir böyle yürüyor.

İstanbul Sözleşmesi, kadına yönelik şiddet konusunda Türkiye açısından bağlayıcılığı ve bir denetim mekanizması (GREVIO-uzmanlar komitesi) olan ilk uluslararası sözleşme. Anayasamızın 90/5 Maddesine göre iç hukuk bakımından bağlayıcı ve kanun hükmünde. Sözleşmenin uygulanması ile Anayasaya aykırılık da iddia edilemiyor...

Nedir Bu İstanbul Sözleşmesi?

İstanbul Sözleşmesi, ilk imzaya açıldığı yerin İstanbul olması nedeniyle İstanbul Sözleşmesi olarak anılan Kadına Yönelik Şiddet ve Hane İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadele'ye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi 'dir. Kimileri aile içi şiddet demeyi tercih etse de tam çeviri yaptığımızda "domestic violence"ın karşılığı hane içi şiddet olduğundan kapsamı da az biraz genişlemiş oluyor. Kadına şiddet konusundaki tüm uluslararası sözleşmeler arasında en güncel ve kapsayıcı olan bu sözleşme, Mayıs 2011'de

imzalandı. Halen 2018 verilerine göre imzacı ülke sayısı 45 ve 27 ülke de sözleşmeyi onayladı. Sözleşmenin önsözünde amacının; kadına yönelik şiddet ve ev içi şiddetten arınmış bir Avrupa hedefi olduğundan bahsediliyor. Nesi hoşunuza gitmiyor bu hedefin bilemedim. Tersine okursak, sözleşmeyi reddettiğinizde, bu hedefin tam olarak zıddı bir biçimde şiddeti desteklemiş olmuyor musunuz? Türkiye şaşırtıcı bir biçimde sözleşmenin ilk imzacısı. Şimdi de, Türkiye'nin imzasından cayan ilk ülke olması için sözleşmeyi ve yanısıra oldukça etkili olan 6284 sayılı kanunu düşmanlaştırarak son derece saldırgan bir mesai ayıran bir kitle ile karşı karşıyayız.

İstanbul Sözleşmesi'ne Neden Savaş Açıldı? İddialar- Gerçekler

Bunun nedenlerinin başında sözleşmenin dilinden duyulan rahatsızlık var. İstanbul Sözleşmesi'nin toplumsal cinsiyet kavramını öne çıkarmasından hoşlanılmıyor. Hatta yerine adalet temelli eşitlik kavramını koymaya çalışıyorlar.

Özellikle KADEM (Kadın ve Demokrasi Derneği) bunun için bir platform oluşturdu. Devletin resmi ve gayri resmi temsilcileri bu platformda görüşlerini

açıklayarak, toplumsal cinsiyet eşitliği kavramını daraltıcı bulduklarını, daha kapsayıcı buldukları toplumsal cinsiyet adaleti kavramını önerdiler. Çünkü sözleşmede yer alan toplumsal cinsiyet eşitliği (gender equality) kavramını feminist ideolojinin bir cinsiyetsizleştirme rejimi olarak tanımlıyorlar. Biyolojik farklılıkların reddedilmesi için bir zemin yaratmak amaçlı olduğunu söylüyorlar. İçinden geçtiğimiz çağda eşitliğe karşı çıkmak ne denli insani ve hakça varın siz düşünün.

Bir diğer neden de sözleşmenin

savunucularına yönelik eleştirileri. Sözleşmeyi savununları uygun bulmuyorlar ☹ ya da sakıncalı buluyorlar... Sözleşmenin din ve gelenekleri dışlayan bir yapısı olduğunu savunuyorlar. Bu bakış açısına göre sözleşme marjinal oluyor. Buna dair yorum yapmaya ihtiyaç var mı bilemem. Ancak din ve gelenek dayatması ile yeryüzünde kadın ve kız çocukların yaşadıklarına her gün defalarca tanıklık ediyoruz. Sosyal medya dili ile söylenecek olursa; din ve gelenekler adına yapılan erkek egemen eşitsiz, haksız ve adaletsiz uygulamalar ortada iken kim marjinal tam olarak ayırt etmek kolay değil. Ayrıca şiddetin net tanımlanmadığından da söz ediyorlar. Oysa sözleşmede bu tanımlar son derece açık. Örneğin; sözleşmenin 3'üncü

Derdi Olanlar...

maddesinde; “kadına yönelik şiddetin” ister kamusal ister özel alanda meydana gelsin kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik acı ve ıstırap veren veya verebilecek olan cinsiyete dayalı her türlü eylem veya bu eylemlerle tehdit etme anlamına geldiği, ilk kez şiddetin bir insan hakları ihlali olduğu ve kadınlara yönelik ayrımcılığın bir biçimi olduğu, aile içi şiddetin, mağdur faille aynı haneyi paylaşırsa da eski ve paylaşılmıyorsa da yeni eşler – partnerler arasında meydana gelen her türlü şiddet olarak kabul edileceği” belirtiliyor. Madde içinde sözü edilen şiddet türlerinin neresi anlaşılabilir belli değil.

Bir iddiaları var ki, bu en ideolojik karşı çıkışlardan biri. Diyorlar ki, bu sözleşme, ayrımcılık karşıtlığını kullanarak cinsel yönelim ve cinsel kimlik kavramlarını meşrulaştıran bir sözleşmedir. Bu karşı çıkışın özünde ağır bir homofobik tutum var. Hele bir başka savunmaları var ki, bu bana şiddeti meşrulaştırmayı, şiddete mazeret aramayı ne denli zorlamakta olduklarını düşündürüyor. Sözleşmenin şiddetin bileşenlerini görmezden geldiğini; çocukluk travmaları, alkol-madde kullanımı ve yoksulluk gibi geçmiş yaşantıların şiddete yol açabildiğini, sözleşmenin bunları tanımlamadığını söylüyorlar. Oysa biz biliyoruz ki, ev içi şiddetin tüm bu faktörleri kapsayan bir ekolojisi var. Nitekim, bu faktörler, ne şiddet uygulayanı haklı çıkartabilir, ne şiddeti suç olmaktan çıkarır ne de bu faktörler nedeni ile ev içi şiddete maruz bırakılan kadın ve kız çocukların bunun sorumluluğunu taşıması beklenebilir. Şiddet nedeni ne olursa olsun kabul edilebilir olmayan bir suçtur.

Sözleşme kadına yönelik şiddet ve hane içi şiddetin önlenmesi konusunda çok kapsamlı ve bütüncül bir bilimsel bakış açısı ile hazırlanmış. 4P yaklaşımı ile şiddetle mücadeleyi açıklıyor; prevention (şiddeti önleme), protection (mağdurları koruma), prosecution (suçluları cezalandırma)

ve policy making (şiddeti önlemek için politika yapma). Sözleşme taraf olan devletleri tüm bu alanlarda kadına yönelik şiddet ve hane içi şiddetle mücadele etmek ve şiddeti engellemek için eyleme çağırıyor. Ayrıca bunun için yapılacak düzenlemeleri ayrıntıları ile açıklıyor.

Bir diğer argüman sözleşmenin uygulandığı yıllarda şiddeti önleyememesidir. Oysa doğrusu; sözleşme tam olarak uygulanmadığı için şiddet önlenememektedir. Örneğin; cinsel şiddet suçlarında cezazırlık ya da iyi hal gibi kararlar önemli bir sorun. Ayrıca sözleşme gereği çok sayıda fiziksel şiddet mağdurlarının baş

verebileceği kriz merkezlerinin açılması gerekiyor. Hani nerede? Eğitim, medya, siyaset gibi kurumların ayrıştırıcı bir dil kullanmaması gerektiğini söylüyor sözleşme. Oysa bu durumda hiç de iyi değiliz. Kadın ölümleri de hız kesmiyor. Yani sözleşme işe yaramadı deniyor, ancak zaten gereği gibi uygulanmıyor.

İstanbul Sözleşmesi’nin 48. Maddesi arabuluculuğu yasaklıyor. Tabii ki, şiddet uygulayan bir taraf varsa ve maruz bırakılan tarafla arabuluculuk yapılamaz ve bu şiddetin doğası gereğidir. Şiddeti bir kez uygulayan buna yine yeltenecektir. Araştırmalar ve olgular bunu göstermektedir. Eleştiriler bu maddenin tüm olgulara toptancı baktığı yönünde. Haksızlar, şöyle ki, aile arabuluculuğu sistemi genel arabuluculuktan farklı olarak şiddet olgularında arabuluculuğu devreden çıkarır. Şiddet arası bulunabilecek bir eylem değildir. Aynı kesim arıca sözleşmenin, aile değerlerimizi ve aileyi böleceği yok edeceği kaygılarını sert bir şekilde dile getiriyorlar. Oysa hemen tüm şiddet olgularında görüyoruz ki, çocuk yaşta evlendirmelerden enste kadar tüm şiddet türleri ailede başlıyor. Öyleyse burada bir sorun var.

Dünyanın pek çok ülkesinde (Hırvatistan, Bulgaristan, Polonya) sözleşmeye tepki gösterildiği

söyleniyor. Buna da katılmak mümkün değil. İstanbul Sözleşmesi’ne karşı çıkan ülkelerde muhafazakarlar aynı sistematikte sözleşmeye karşı kampanyalar düzenlemekteler... Tüm bunları değerlendirdiğimizde sonuç şu; dini referans almaya meyyal ve bu söylemlerle sosyal yaşamı biçimlendirmek için yol alan bir hükümet kendi sivil toplumu, yazarları, gazetecileri ve kanaat önderleri ile toplumsal cinsiyet eşitliğine karşı bir savaş açmış durumdadır. Önce üniversitelerin kadın çalışmaları programlarına yönelik bir tutum belgesinden vazgeçilmiş, sonra 11. Kalkınma planından kavram çıkarılmış ve en sonunda da iş kadın üniversiteleri kurmaya kadar gelmiştir. Sonrasına dair kaygılar tüm kadınlar için ortak... Kazanılmış haklarımızı sizin siyaset çıkarı güden politikalarınıza kurban vermeye niyetimiz yok, biz bu yoldan geri döner miyiz, haydi görelim bakalım gün ola harman ola...

*http://kadincinayetlerinidurduracagiz.net/upload/s/file/istanbul_sozlesmesi.pdf

Tüm kitapçılarda

Bİ ÇAY DAHA İÇİP ÖÖLE
ÇIKAYIM!!

YOL

İpek
ÖZSÜSLÜ

BEN SOKAKÇIYIM.. SOKAKLARDA OLMAYI, GEZMEYİ
TOZMAYI, SEYAHATI SEVİYORUM ASLINDA.. DAHA
PUSETTEYKEN BİLE PUSETİM EVİN SOKAĞINA
DÖNÜNCÜ YAYGARAYI BASIP TEKRAR CADDEYE
CEVRİLİNCE ÇAKAL GİBİ SUSUYORMUŞUM..

BİZİM
SOKAK

CADDE

INGAA
INGAAA
INGAAA

?!?

?!?

AMA BİRİNİN BENİ İTEKLEMESİ GEREKİYÖ ÇOĞUNLUKLA
TIPKI PUSETTE GİBİ..

ADANAYA
GİDEK Mİİİ
ŞALVARINDAN
GİYİK Mİİİİ
KEBABINDAN
YİYİK Mİİİ HELE
GARDAŞ GEL
GİDEEEK!!

GİDEEEK GİDEEEK GEL
GİDEEEK ADANAYA KALK
GİDEEEK!!

ÇIKINCA DA GİRMEK İSTEMİYORUM..

DÖNELİM ARTIK KUŞUM BEN
ÇOK YORULDUM.. AYYY
NERDEN GETİRİYÖ BU E
NERJİYİ.. KURTLU GİBİ..

HUUH
HUUH

YEK YEEAAA
BİRAZ DAHA
KALALIM..
ÇOK ERKEN... ESKİİİZ
DEFTERİME SIRAMA
AĞAÇLARA
YAZARIM ADINIİİİİİ..
ÇAY İÇELİM ÇAY
SAATİM GELDİ..

SIRT ÇANTALI Bİ GEZGİN
OLMAK İSTERDİM.. EVİNİ,
MALINI MÜLKÜNÜ SIRTINDA
TAŞIYAN BİR KAPLUMBAĞA

HADİ BEHLÜL
KAÇAR..

AMA..

ŞU
TİŞÖRTÜ DE
ALAYIM GECE
SERİN OLUR..

BU
PEMBEYİ
ÇOK
ÖZLEYE-
BİLİRİM..
ALAYIM

BU DA
ÇOK
KURTARICI
Bİ PARÇA..

YEDEK
GECELİK..
TAMAM..

YEDEK
DON ALAYIM..
25 TANE
KADAR..

SIRT ÇANTALI Bİ GEZGİN Bİ KAPLUMBAĞA
DEĞİL.. ÇEKÇEK VALİZLİ, SIRT ÇANTALI, OMUZ ÇANTALI
BEŞ BAGAULI BİR ALLAHSIZ TOSBAĞA OLDUM...

NAPIİM YANI?
YA BİRDEN
SULU BOYA
YAPICAM DİYE
TUTTURUR-
SAM..

SULU
BOYA
TAKIMLARIMI
DA
ALDIM ..

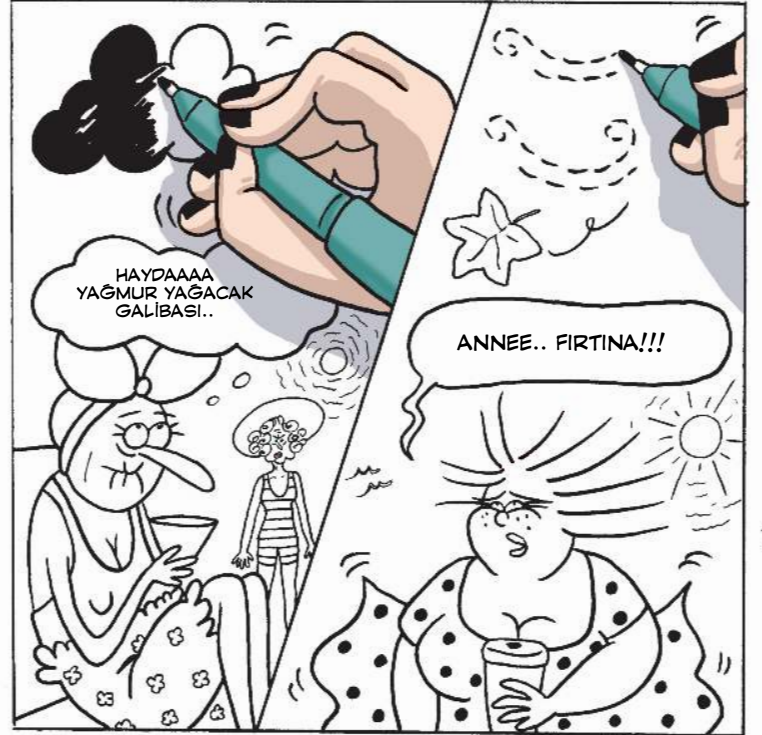
ARABAYLA YOLCULUK YAPACAKSAM KEYİFLİ OLUYOR,
ŞARKILAR SÖYLÜYORUM..

HERŞEY MAL
MÜLK HERŞEY
PARA PUUL
DOSTLUKMUŞ
SEVGİYMİŞ ARA
BUUL.. BENİLİM
DE GÖÖZÜM ARTIK
AÇIILDI!!!

AMA OTOBÜSTEYSEM.. HEP KAHIR HEP IZDIRAP..

ÜHHÜH
KEŞKE ŞU
DAĞ BAŞIN-
DAKİ EVDE
YAŞIYO OL-
SAYDIM..

KEŞKE
DÜNYADAN
Bİ HABER
ORDA
OLSAYDIM
ŞU AN..

YAPAY ZEKA

- SıdıkA, şöyle bi düşününce, sana pek gerek kalmadı kız hayatımızda.

- **Haydaaa. Nooldu, yıllar sonra beni camii avlusuna bırakmaya mı karar verdiniz anne? Lokasyon seçebiliyo muyum, Çamlıca Camii olsun, kapasitesi yüksek ve havadar...**

- Kız onu demiyorum. Şimdi her şeyi cep telefonuna soruyosun söylüyo. Eskiden buraların enteli sendin. Aşırı sıcaklardan, deprem tehlikesine kadar her haltı sana sorup "vır vır vır" dinliyoduk. Sonra da "her şeyi ben biliyorum" diye bi afralar bi tafralar. Anayı, babayı abiyi bi beğenmemeler. Yok efendim gezegenin dengesi şöyleymiş, vay artık çift kutba doğru gidiyomuş, hay küresel ısınıyomuş, bilmemneymiş... Al söndü bütün havan. Bak soruyorum telefona: Hava sıcaklığı kaç derece?

-

- Ha... Hava durumu... Sıcaklar... Derece... Meteorolo... Meteoroloji... Alo... Seyir, hidrografi ve oşinografi? ... Kız niye çalışmıyo şimdi bu? Gece şarj da ettiydim ama ekran tencere dibi gibi kapkara. Lan yoksa bozuldu mu, yemin ediyorum baban yir beni SıdıkA. Cipiesimi açmadan evden atar, daha da benden haber alınamaz... Alo...

- **Ya dur, bi şey yok, kapalı bırakmışsın hayvanı. Getir açayım, düzelicek...**

- Hayvan deme Stiv Jobs'a SıdıkA. Kimsenin bi kabahati yok, şimdi hatırladım, dedikodu yapıyo diyerekten sabah ben kapadıydım telefonu. Goncagül'le ikimiz bunun laf taşıdığından kuşkulaniyoruz. "Ööle laf dinliyo" diyo Goncagül Teyzen. Misal, geçen damadı saç ektiricekmiş, sabah kahvesinde öyle konuştuyduk kendi aramızda. Ondan sonraki dört gün "saç ektirme reklamı" geldi telefona. Sonra deney yapalım diye, telefonların yanında olmadık şeylerden bahsettik. Böhöyle, "osur osur ipe diz" cinsinden aklımıza geleni söyledik... Nooldu dersin?

- **Hemen koşup yetiştirmiştir zilli. Melodili zilli, ehe...**

- Aynen... Misal, ben "bunları bilmiyodur" diyerekten, köylük şeylerden bahsettik. Laf arasında arka arkaya "pulluk, saban, dirgen, tezek, efendime söylüyim, sığa, buzağı" filan dedim. Bende traktör reklamı çıktı, Goncagül'e de serpme köy kahvaltısı veren bi lokanta reklamı geldi. Bak bak, şuna bak. Temin "Osur osur ipe diz" dedim ya, bak ne reklamı yolladılar "Gaz ve şişkinlik şikayetiniz mi var, Ovaroc Plus Probiyotik Yoğurt". Kız her şeyi dinliyo bunlar be, her lafın içindeler.

- **Evet maalesef fazla tesadüf şeyler oluyo böyle. "İt" diyosun bi şekilde "çomak" reklamını gösteriyolar. Bence siz altın günlerinde filan bile cep telefonlarınızı mikro dalga fırına koyup öyle başlayın dedikoduya.**

- Heh, ben de diyorum babana. "Lan Zekeriya telefonu

alaminyon folyoya felan saralım da, öyle küfret" diyorum. Elektrik, doğalgaz faturası felan geldiğinde aralıksız dört saat sayıp sövüyo salak. Kimin dinlediği belli mi olur? Ticaret, hedef tükedici filan diye her konuştuğunu dinleyip yemeden içmeden esnafa bildiren makina, devrisi gün gidip seni olmadık yerlere ispipler, başını belaya koyar... Kız yok SıdıkA yok, deminki sözlerimi geri alıyorum. Kızım diye demiyorum, sen üç kuruşluk bilgi verip de karşılığında evde her konuşulana gidip elaleme yetiştiren biri değilsin. Şükür Allah'a biz kızımızı öyle büyütmedik.

- **İyi de beni hiç verimli kullanmadınız ki siz.**

Söylediklerimi asla dinlemediğiniz gibi, söylediğime söyleyeceğime pişman ettiniz. Örnek: Küresel ısınma. Yıllarca çeşitli biçimlerde söyledim. "Gezegen sana kaldıydı, sana ne kaltak" derken, bugün sel evi önüne

katıp götürmesin, babamın arabasına birden ceviz iriliğinde dolu yağmasın diye her dakika hava durumunu gözetliyorsunuz.

- İyi de çocuğum, کنار mahallenin cam kenarından gezegenle ilgili çok saçma hareketlerin oluyodu senin de... Teleskop filan istiyodun insandan. Misal, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne frigofrik kargoyla aşure göndermiş bir insansın. Haliyle bir anne baba olarak, seni normale davet etmek için azıcık sertleşiyoduk, naapalım...

- **Hahayt, güliyim bari. Dış politikamızın geleceğini önceden görmüşüm işte. Geçen adamın biri de Putin'e börek gönderdi, göndermedi mi? Zaten laf aramızda üretim ekonomimiz düşünülürse "alın bunu da biz yaptık" diye göndericek börekten**

başkaca bir şeyimiz yok. Gerçi yufkanın buğdayı, içindeki yağ ve kıyma ithal olabilir esasen. O da tam sayılmaz...

- Kız bi sus. Aaa başladı gene, arka arkaya pencereler açıyo cadaloz. İyi de kızım, netice ne netice? O kadar biliyodun da nooldu? Esnaf bi koca bulabildin mi? Yok. Bütün gün elde kitap yan gelip yatarak döt büyütüyosun. Yatay zekâ...

- **Hala "esnaf koca" diyo ya? Naapiyım, zincir marketle mi, yuva kuruyım? Küçük esnaf mı kaldı hanım? Dışarı çıksam een fazla özel koruma, yani güvenlik görevlisi, ya da kasiyer ya da tuhaf önlükler giydirilmiş cafe garsonu bir eş bulabilirim. Görünürde başka iş ve meslek sahibi insan bulunmuyor. Çiftçiler filan da bitti.**

- Ayh... Ay yeter. Bir söyle bin işit. Bak ne diyecem SıdıkA. Kız bak hiç lafını etmedim, sadece aklımdan geçirdim. Buna rağmen temin sen vır vır etmeye başladığından beridir, telefona terlik reklamı gelmeye başladı. Ahaha... Görüyo musun bak sen şu Allah'ın işine. Daha neler görücez bakalım. Kız, gelsene yamacıma, niye uzaklaşıyosun...

SEVGİLİ AĞAÇLAR

Ben şu anda (18 Temmuz) Bayan Yarı yazımı hazırlarken, Silivri'de ömür boyu hapis istemiyle yargılandığımız dava devam ediyor. Kimi zaman uzakta olmak hiç kolay olmuyor... Kimi zaman uzaktan bakmak... Uzaktan uzağa...

Yazımı hazırlamak için bilgisayarımın başında öylece durdum. Başladım, sildim. Başlayamadım... Başlamaya çalıştım... Bugün sözcüklerim de, duygularım gibi benden kaçıyordu... Duygularımla saklambaç oynamak... Sözcükleri yakalamaya çalışmak...

En sonunda, yazı yazamayacağımı kabul ettim ve İngiltere'de hükümetin iklim değişikliği ile daha etkin mücadele etmesi için daha fazla adımlar atılması gerektiğini savunan 'Extinction Rebellion' (Yokoluş İsyanı) hareketinin eylemlerine destek amacıyla yazdığım, Cardiff ve Doğu Londra'daki eylemlerde seslendirilen mektubumun Türkçesini sizlerle paylaşmak istedim:

Sevgili Ağaçlar,

Sizlerle konuşuyorum, sizleri dinliyorum ama sizlere yazmak benim için çok yeni bir deneyim. Sizinle kurduğum iletişimin sözcüklerin ötesinde olduğunu ve sözcüklerle ihtiyacımızın olmadığını biliyorum, ancak bu mektubu yazabilmek ve duygularımı paylaşabilmek için sözcüklerden başka bir aracı yok.

Biz insanlar siz ağaçlar gibi değiliz ne yazık ki, insan olmanın ne kadar zor olduğunu bir bilseniz... Bizler anlarda var olmayı bilmiyoruz. Doğa ile her zaman bağlantı kuramıyoruz. Sizin gibi gerçeği olduğu gibi kabul edemiyoruz. Doğal olana kendimize rağmen direnebiliyoruz. Doğal bizim için doğallıktan çıkmalı o kadar uzun zaman oldu ki artık hatırlamıyoruz.

*Eğer sessiz kalırsam
Eğer yeteri kadar insan sessiz kalabilirse
Duyulmayanı duyabiliriz belki
Görülmemenin konforu
Televizyonla uyuşturulmanın basitliği
Sessizlik karmaşaya dönüşüyor
Cehennem dünyayı istila ederken...*

Bizim her zaman fazlasına ihtiyacımız var. Her zaman daha, daha da rahatlık peşinde koşuyoruz. Bizler için hiçbir şey yeterli değil. Hareketsiz nasıl duracağımızı, sizin kadar nasıl güçlü olacağımızı bilemiyoruz. En güçlü, en zeki ve en yüksek değerlere sahip yaratıklar olduğumuza inanıp kendimizi sürekli kandırıyoruz.

Cehalet bulutlarında kendimizi kaybediyoruz

*Doğa ile ilgili sevgi sözcüklerimiz
yalanlarla yıkanmış
Yalanlar gerçeklerde boğulan...
Gün be gün yok ederken doğayı
Doluya dönmüş
acımasız kalpler yağmuru...*

Önce yok ediyoruz, sonra yok ettiklerimizi korumaya çalışıyoruz. Kafamız biraz karışık... Ego ların kuşatmasında yaşamak ne kadar zor bilemezsiniz; başkalarının gözlerinde kendimizi görmeden yaşayamamak. Sizler eleştirilmeden, kendin olarak yaşamının ne kadar kıymetli olduğunu bilmiyorsunuz... Bizi hasta yapan sessizlikte, sizler mutlulukla yaşayabiliyorsunuz.

*Ben duymazdan gelirim
Sen duymazdan gelersen
Öylece beklerken
Sadece umut edersek
herşey iyi olacak diye
Yalan söyleriz kendimize
İnkâr ve varsayımlar
Körleşen gözlerde
Dünya ağlarken halimize...*

Biz insanız, rüzgarı sizin gibi dinlemeyi bilmiyoruz. O nedenle de yönümüzü bir türlü bulamıyoruz. Bizler doğanın süregiden etkileşimini ve iletişimini sizin gibi hissedemediğimiz için doğayla bir türlü bütünleşemiyoruz. Gerçekte ayaklarımızın üstünde sizler gibi durmayı bilemediğimiz için doğa ile dengemizi kuramıyoruz.

Her geçen gün kibirli ve cahil insanlar daha da çok güç sahibi oluyor. Hayvanların, doğanın, ağaçların biz insanlar için ne kadar önemli olduğunu anlamayan... Sadece paraya tapan kibirli cahiller güçlendikçe güçleniyor...

Para herkesi büyülüyor... Paranın gücü yaşam haklarımızı boğdukça... Hayatın anlamı para ile boğuldukça... İnsanların ilgisizliği... Dokunamamaya başlıyorsun insanlığa... İnsanlık anlamını paraya kaptırdıkça...

Siz ağaçlar bizim hikayemizi biliyorsunuz. O kadar çok anlattım ki sizlere. Beş yıl önce Memet Ali, Pınar ve ben İstanbul'da yaşarken, Gezi Parkı'ndaki ağaçların kesileceğini ilk kez 27 Mayıs gecesi, twitter'dan duymuştuk. Taksim'deki tek park yıkılıp alışveriş merkezi yapılacaktı.

*Hiçbir şey yetmiyor biz insanlara...
Tüket... Tüket... Tüket...*

Gezi Parkı'ndaki ağaçları korumak için biz de oradaydık... İstanbul'u zehirleyen alışveriş merkezlerine biri daha eklenmesin diye... Ağaçlar kesilmesin diye... Şehirde yaşayanlar nefes alabilsin diye... Oraya koşa koşa gitmiştik.

Ne yazık ki güç sahibi kibirli ve cahil insanlar ne yaptığımızı anlamaya çalışmak, ya da bizleri dinlemek yerine baskıcı ve uzlaşmaz tavırlarını yalanlar ve iftiralarla kuşatıp hepimizi suçladılar.

Bizler doğaya saygı göstererek ağaçları korumaya çalışıyorduk. Aslında biz hep beraber barış içinde yaşayabileceğimize inanıyorduk. Gezi Parkı ve ağaçlar şu anda orada, ama bizler evimizi ve ülkemizi terk etmek zorunda kaldık. Galler'e geldik ve burada yaşamaya başladık sonra sizler benim en yakın arkadaşlarım oldunuz. Benim öğretmenlerim, ruhsal yol göstericilerim, koruyucu meleklerim... Bana çocukluğumda tırmandığım ağaçları, dallarından yediğimiz kirazları hatırlattınız. Sizlerin dallarının arasında kendimi ne kadar güvende hissettiğimi... Artık kendimi Galler'de evimde hissediyorum ve burada sizlerle sürekli birlikte olmanın ayrıcalığını yaşıyorum.

*Belki bir gün kendimizi beğenmişliğimiz ve kibirliğimizle yüzleşebilir,
ve hiç de o kadar önemli olmadığımız gerçeğini görebiliriz*

*Umarım bir gün ne kadar yalnız olduğumuzu,
egolarımızın bizleri nasıl yok ettiğini,
bizleri nasıl sınırladığını ve ayrıştırdığını
Kendimize itiraf edebiliriz...
Belki de herşeyi geride bırakıp
rüzgarların ardından koşmanın,
Doğanın dili ile birbirimizi anmanın,
Birbirimizle sözcüklerin ötesinde iletişim
kurmanın zamanı gelmiştir...*

Siz ağaçlar biz insanların hafızasını taşıyorsunuz

Biz insanların tarihine şahitlik ediyorsunuz

Ve kibirli cahiller hiç düşünmeden söküp atabiliyor sizleri

Paramparça ediyor bedenlerinizi

Para ve güç tutkusu adına...

Biliyorum sizlerin sözcükleri yok

Belki de sizlere megafon olmanın

Hikayelerinizi sözcüklere dökmenin

zamanı gelmiştir

Çok geç olmadan...

MELTEM
ARIKAN

KADIN İLE BAŞLAYAN TANIMLAMALAR

Kadın Kolları Başkanlığı
Kadını Koruma Kanunu
Kadını Geliştirme Merkezi
Kadını Değiştirme Merkezi
Kadına Şiddeti Engelleme Birimi
Kadın Plajı
Kadın Pazarı

"Kadın" ile başlayan tanımlamalar nedense hep gücüne gitti benim, yani incindim, kırıldım ve sinirlendim.

Kime kızmalıyız peki? Cinsiyet olarak iki tür insan olduğuna göre "Erkek" olmalı cevabı.

Ama hayır, kocaman bir hayır.

Yukarıdaki örneklemelerin tamamı kadınlar tarafından üretilmiş veya üretilmesine izin verilmiş, benimsenmiş ve beslenmiş, zamanla normalleştirilmiştir. Hemen söylemeliyim ben ve benim gibiler hariç...

Ve ben soruyorum; NEDEN?

Sadece bana mı dokunuyor bu tür söylemler?

Neden bir kadın çıkıp;

... siyasi partisinin erkek kolları var mı?

-Erkeği koruma kanunu neden yok?
-Erkekler için de geliştirme merkezi açılın; çok gerekli...
-Neden ben eşimle oğlumla plajda olamıyorum?
-Pazarın adı neden "Kadın", çok komik değil mi?
demiyor.

Bu arada; farkındayım ben de bu soruları "neden bir kadın çıkıp" sormaz diye başlık koyarak sıraladım; çünkü bu haksızlık kadınlara yapıyor; iğne kadının eline batıyor, kadının canı acıyor.

Ben bir partinin kadın koluna üye olursam, zaten baştan ayrımı kabul etmiş oluyorum, kaldı ki karşılığında başka bir kol yok!

Ben kendimi koruyabilirim, aciz değilim, aptal değilim. Şiddeti önlemek dendiğinde, bu önlemin içinde; insanlar, hayvanlar, bitkiler, yani canlılar olmalı. "Kadına şiddet" dendiğinde; kendimi bir kuyunun dibinde

Eda Pera Küçük

nokta kadar hissediyorum. (Belki çocuğa şiddet ayrımını kabul edebilirim, çünkü insanın küçüklüğüdür çocuk ve büyüene dek korunmalıdır.)

Ne denmeli peki?

Hiçbir şey...

Bir siyasi topluluğu bölüp, kolları ayırmalarına izin verme, izin aşamasını geçmiş ise sen bunun bir parçası olma.

Bir kanunun, bir merkezin, bir plajın, bir pazarın; yani birden fazla insanı kapsayan oluşumun

cinsiyeti olmaz, olmamalı. Cinsiyetten önce varlığımız itibarıyla, eşitlik kafanın içinde kendine çok kolay yer edinmelidir.

Kadın kelimesiyle başlayan oluşumları pozitif ayrımcılık olarak tanımlasak da pozitif olan şeylerin beslendiği temel yapı bazan negatiflik içerebilir. Aman dikkat! Siz siz olun, bütüne hakim olmadan bir şeye dahil olmayın.

**BİR KANUNUN,
BİR MERKEZİN,
BİR PLAJIN,
BİR PAZARIN; BİRDEN
FAZLA İNSANI
KAPSAYAN OLUŞUMUN
CİNSİYETİ
OLMAZ.**

edaperakucuk@gmail.com

"Pro-Lifers" (Yaşam Taraftarları) Hayata Karşı

21. yüzyıl. Devcileyin bir vazgeçiş destanı... 20. yüzyılın ikinci yarısında insan hakları adına ne elde edilmişse, baş döndürücü bir hızla terk etmenin telaşında insanoğlu. Birkaç kuşak öncesinin insanları büyük bir hata etmişçesine, hatta bize yamuk yapmışçasına elimizin tersiyle itiyoruz devlete ve statükoya rağmen adil ve özgür bir dünyaya dair elde edilmiş bir avuç kazanımı.

Gözümüzün önünde yenileri cereyan ediyor olmasına rağmen, büyük savaşlar çoktan unutulmuş; savaşların insalığın kaderini değiştiren yıkıcı ve de – ne kadar enteresandır ki – yapıcı etkileri akıllardan çıkmış; neden-sonuç ilişkisi, tarihin akışı, zamanın ruhu gibi şeyler birer şehir miti gibi boş odalarda yankılanır olmuş; yüzlerce, hatta binlerce yıllık "kulluk" sürecinden sonra nihayet "birey"lik bilincine eren; herkes için adalet, felsefe, yaşam hakkı geliştiren o eski kuşaklar küçümsenmiş; pozitivizm ve bilimcilik rafa kaldırılmış durumda. Hem de bizzat çarkını bizim döndürdüğümüz 21. yüzyıl gezegeni tarafından.

Oysa 20. yüzyıl gezegeni öyle miydi? Yaşamın ve insan hayatının bir değeri vardı, boşlukta yer kaplıyor, uzayda bir yer tutuyor, yankılanıyor, söz söylüyor ve karar veriyordu. Köle doğan; eğitim hakkı bile bulunmayan, doğruların yerde ölmeye mahkum olan insanlar; ağanın marabası; derebeyinin, dükün, lordun özel mülkü köylüler; bir ömür süresi içinde eğitim hakları, işçi hakları, sendikalaşma, toplu sözleşme, emeklilik hakkı, emeklilik maaşı, ücretsiz eğitim ve ulaşım gibi onlarca hak elde ettiler. Birkaç kuşak önce İngiltere kırsalında, bir lordun arazisinde doğmuş bir köylünün yükselebileceği en büyük mevki, kudretli lordun uşağı olabilmek iken; artık aynı adam eğitim alabiliyor, meslek sahibi olabiliyor, para kazanıp kendi küçük cumhuriyetini ilan edebiliyordu. Bu gerçek bir devrimdi işte! Bizlerin idrak edemeyeceği kadar büyük bir devrim...

Pek çok ülkede kocasının malı olarak kabul edilen kadınlar; boşanma, ekonomik özgürlük, kürtaj, seçme-seçilme gibi haklar elde ettiler. Birey olabildiler. 17. yüzyıldan sonra başlayan, 19. yüzyılda hız kazanan aydınlanma hareketi, 20. yüzyılın ikinci yarısında akıl almaz bir ivme kazanmış ve birkaç kuşağın hayatını kökünden değiştirmişti. Ta ki 21. yüzyılın popülizmine ve çarpık "demokrasi"sine toslayana kadar elbette!

Kazanılmış haklardan vazgeçmenin "ilerleme" olarak sunulduğu,

**Bir avuç Avrupa
ülkesi hariç,
neoliberalizm tanrılarının
bitmek bilmeyen
isteklerine boyun
eğmek adına elinden
geleni yapıyor. Ama
tanrılar durmadan
kurban istiyor!**

pratikte ve hukuksal düzende 50 yıl, hatta 100 yıl öncesi döneme dönmenin "reform" olarak itelendiği, nev-i şahsına münhasır 21. yüzyıl popülizmi ve demokrasi erozyonu. İşte bizim büyük abukluğumuz...

Dünyanın en güzel şehir planlamacılığı ile ve dönemin ruhu içinde mümkün olduğunca adil ve müreffeh bir hayat süren antik uygarlıkların bir anda yokoluşa sürüklenişinin altında boşuna büyük gizemler arıyoruz. Tarih tekerrür ediyor sadece. Çünkü görünüşüne göre tarih tekerrür etmekle yükümlü. Biz insanoğlu, bir kazanıp bir vazgeçerek, dalgalı denizde bir o yana bir bu yana savrulup asla karaya çıkamayan bir avuç anak denizci gibi, çalkalanmakla yükümlüyüz. Ve adil ve özgür dünya, bir ada. Orada duruyor. Gözümüzün önünde. Varamıyoruz...

Yaşam, Yaşamdan Üstün Mü?

Son 20 yılda dünya, bir avuç Avrupa ülkesi hariç, neoliberalizm tanrılarının bitmek bilmeyen isteklerine boyun eğmek adına elinden geleni yapıyor. Ama tanrılar durmadan kurban istiyor!

Pek çok ülkede emeklilik yaşı asgari olarak 10 yıl ileri atıldı, maaşlarda indirime gidildi, memuriyet sistemi kaldırılıyor, yerine sözleşme sistemi geliyor, sendikalaşma bitme noktasında, kıdem tazminatında sistem tıkandı, nüfus durdurulamaz şekilde artıyor,

ilkim değişikliği gezegeni tehdit ediyor, doğal kaynaklar yok oluyor, içme suyu stokları gün gün azalıyor, o sırada ülkeler birer ikişer "polis devleti" olma yolunda ilerlerken yaşam haklarının en temel maddesi olan "insan yaşamının kutsallığı" çeşitli şekillerde yok sayılıyor.

Polis devletinin gölgesinde liderler çağı geri geldi. **Ruya'da Putin, Çin'de Şi Cinping, Brezilya'da Bolsonaro, Filipinler'de Duterte** demir yumrukla ülke yönetiyor. **Manuel Zelaya, Hugo Chavez, Dilma Rousseff** gibi isimler çoktan bertaraf edildi, meydan neoliberal tanrılara kaldı.

Öte yandan aşırı nüfus artışı ve kentleşme yüzünden dengeleri altüst olmuş bir gezegen değilmiz gibi, "yaşam hakkı" ile kafayı bozmuş bir kitle türedi ve dünyanın her yerinde "yaşam"ı kontrol etmenin peşindeler. Ve istiyorlar, "daha çok bebek" istiyorlar.

Kadın hakları cephesinde de değişen bir şey yok. Yıllardır kürtaj hakkı ve annenin yaşam hakkı için mücadele eden **Latin Amerika** ülkeleri bir arpa boyu yol alamadılar. **Arjantin'de** kürtaj yasası geçecekken, son anda vazgeçildi. Yarattığı şok, ta buradan duyuldu.

Dünyanın en "ileri" bazı ülkeleri ise, bu haktan ufak ufak vazgeçmenin telaşındalar. Amerika, Rusya, bazı Avrupa ülkeleri ve Asya, bir biriyle yarışıyor bu konuda. Gezegenin yaşam hakkından ise bahseden yok. Velhasılı kelimeler, bireyin yaşam ve var olma hakkı, birilerinin elinde kalem olmuş, kalemi kıransa bilinmiyor. Ama siz onlara kısaca "yaşam taraftarları" diyebilirsiniz.

2019'un başından beri **Amerika'da** 30 kadar eyalet, çeşitli şekillerde kürtajı sınırlandıran yasaları meclislerinden geçirdi. Dünyanın "süper gücü", dikkatleri kürtaja çekince, "pro-life" hareketi tüm dünya kamuoyunun merkezine oturdu. Bazı eyaletlerde 6 haftadan itibaren yapılacak kürtajlar (kı "6 hafta", düzensiz menstrual döngüye sahip kadınlar için hamileliği tespit etmeyi neredeyse imkansızlaştırıyor)

2019'un başından beri Amerika'da 30 kadar eyalet, çeşitli şekillerde kürtajı sınırlandıran yasaları meclislerinden geçirdi.

Rusya, dünya çapında en yüksek kürtaj oranlarına sahip olan ülke. Ancak bu önümüzdeki dönemde değişecek gibi duruyor. "**For Life**" (Yaşam İçin) hareketi, kürtaj karşıtı gösterilerine hız verdi ve sık sık Rusya'nın büyük şehirlerinde eylemler düzenliyorlar. **Moskova'da** parklara bebek patikleri bırakıyor, **St Petersburg'da** basın bildirileri dağıtıyorlar. Zaten **Putin'in** en büyük destekçilerinden olan ultra Ortadoks muhafazakar Rusların, yıllardır kürtajın boylesine yaygın olmasından son derece rahatsız oldukları biliniyor.

2017'de kürtaj konusunda baskılar artınca ve **For Life** hareketi eylemlerini sıklaştırdınca Putin ülkedeki nüfus azalışından dem vürmüş ve bunun için bazı önlemler alması gerekebileceğine dair bir konuşma yapmak zorunda kalmıştı. **For Life** hareketine göre bu nüfusu artırma hareketi kürtajı yasaklamaktan, yani çocuk sahibi olmak istemeyen, ama bir şekilde hamile kalmış kadınları, o bebekleri doğurmaya zorlamaktan geçiyor. **For Life** hareketinden **Maria Studenikina**, bir basın toplantısında, "**eğer kürtajı yasaklamazsak Rusya eski gücüne nasıl kavuşacak?**" diye sormuştu. Tabi bu retorik bir soruydu. 2017'den beri mecliste kürtaj karşıtı yasalar talep eden kesimde hatırı sayılır bir hareketlilik gözlemleniyor.

Duterte'nin ülkesi **Filipinler'de** kürtaj da tıpkı boşanma gibi illegal, yani devlet tarafından izin verilmiyor. Filipinler, **Vatikan'dan** sonra boşanmanın yasadışı olduğu tek ülke. Ancak kürtaj yasağı sıralamasında, onlarca ülkeden biri. Filipinler'de kürtaj, hiçbir koşulda yapılmıyor. Buna tecavüz, ensest ve annenin hayatı tehlikesi de dahil. Ve her yıl binlerce kadın, yasadışı yollarla kürtaj olmaya çalışırken can veriyor. Takdir edersiniz ki boşanmanın yasal olmadığı bir ülkede kadınlar, boşanmanın yasal olduğu ülkelere oranla daha fazla kürtaj yaptırmak isteyeceklerdir.

yasaklanırken, bazı güney eyaletlerinde kürtajı tecavüz ve ensest vakalarında dahi yasaklayan yasalar kovalanıyor. **Alabama**, kürtajı tamamen yasaklayan ilk eyalet olmanın mücadelesini veriyor. **Missouri**, eğer son tasarısı geçerse, Amerika'da tüm kürtaj kliniklerini kapatan ve hiç kürtaj kliniği bulundurmayan ve hiçbir şekilde kürtaj yapılamayan tek eyalet olacak.

Amerika'da "**pro-lifers**" yani yaşam hakkı savunucuları bu yasalara "**hearbeat bills**" (kalp atışı yasaları) adını veriyorlar. Onlara göre ana rahmine düşen her hücrenin büyüyüp gelişip birer embriyo, ardından birer cenin ve sonra da bir bebek olmaya hakkı var. Çünkü bu, "**Tanrı'nın isteği**". Ama hangi tanrı, orası belli değil. Neoliberalizm tanrısı olsa gerek...

Pro-life hareketi, aslında yeni bir hareket değil. 1900'lerin başından beri, varlığını sürdüren ve lobi faaliyeti yürüten köklü ve muhafazakar bir gelenek. Ancak nüfus artışının ve gelir adaletsizliğinin artık tüm insanlığı göz göre göre tehdit ettiği yaklaşık son on yılda son derece saldırgan ve aktif bir propaganda sistemi yürütmeye başladı. Tecavüz ve hatta ensest gibi, bana göre açık ara insanlık suçu olan durumlarda bile kürtajı yasaklamaktan bahsedip yaşam hakkını savunduğunu iddia etmek hangi mantıkla bağdaştırarak anlamak mümkün değil.

Amerikalı pro-lifers, bazı kürtaj kliniklerinin önünde kalıcı istasyonlar kurmuş durumdadır. Kürtaj olmaya gelen kadınları yeniden düşünmeye "davet" ediyorlar. Bazı eyaletlerde ise bu davet, bizzat kürtaj klinikleri tarafından zorunlu olarak yapılıyor. Ve Amerika'da genç kadınların kendi hayatlarını, henüz bilinçe sahip olacak gelişimi tamamlamamış bir dokuya tercih etmesi, giderek daha da kınanan ve küçümsenen bir hareket halini alıyor.

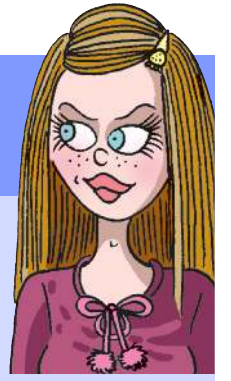
Polonya, Rusya'nın etkisinden kurtulup ABD'ye yaklaşmak adına bir dizi reformun peşinde son dönemde. Sağcı politikalar ve yeni muhafazakar hareket Polonya'da yükselişte. Bu hareketin bir talebi de kürtajın yasaklanması. Bir şaka gibi başlayan bu girişim hayli yol kat etti ve şimdi artık **Varşova** sokaklarında kürtajın yasallaşmasını isteyenler değil, kürtajın yasal kalmasını isteyenler ısrarla eylem yapmak zorundalar...

Biliyorsunuz ki **Türkiye** de benzer bir sorunla karşı karşıya. Kısaca; kürtaj yasaklanmak istenmiş, ancak bu adım büyük yankı uyandırınca vazgeçilmişti. Lakin pratikte uzun zamandır Türkiye'de kürtaj olmanın neredeyse imkansız olduğu artık bir sır değil.

Neoliberal politikalar sonucunda dünya gelir adaletsizliği, yoksulluk, açlık, mülteci krizleri ve iklim değişikliğine bağlı yoksullaşmalar ile boğuşurken; "yaşam hakkı" adı altında yoksullar ve yoksunlar ordusuna yeni bireyler katılmak istenmesini korkunç buluyorum. Devletlerin, asli sorumluluğu olduğu halde, **nicelik değil nitelik** prensibinden uzaklaşmasını ve bunu da popülist politikalar aracılığıyla yapmasını inanılmaz derecede sakıncalı görüyorum. Ülkelerin gücü vatandaşlarının refah düzeyi ve bireysel özgürlükleri üzerinden değil de, mevlanın kayırmasına terk edilmiş nüfus yoğunluğu üzerinden yapılıyorsa, ortada bir yanlış var demektir.

Yaşam hakkı, insanları mutsuzluğa mahkum etmek anlamına gelmemeli. Kürtaj olmak istemeyen kadınları, kürtaja zorlayan bir sistem zaten hiçbir ülkede mevcut değil. Ancak sadece bazıları kürtaj istemiyor diye, diğer bireylerin bu hakkının engellenmesi hiçbir demokratik ülkeye yakışmıyor. Yaşam hakkını savunuyorsanız, hazır doğurulmuşu var... Biraz da onlarla ilgilenin!

İpek Yasaları

- Kesin hatırlarım not almayayım dediğim espriyi unutturum, not alırsam nota bakmadan hatırlarım.
- Dergi günü regl olurum.
- Çantamda günlerece taşıdığım ıslak mendil, antibakteriyel jel hiç lazım olmaz, yeter taşıdım diye çıkardığım gün elim boka batar.
- Çakmağım hep gecenin bi vakti biter, uzuuun ocak çakmağı kullanırım.
- Diş ağrım tuttuysa ya pazardır ya resmi tatil.
- Şarjım bitip telefonum kapanmışsa ve nasıl olsa

kimse aramaz şimdi deyip şarja takmayı ertelersem arayanlar sıraya girer.

- Oje sürersem mesaj gelir..
- Solar lamba almış denemek için sabırsızlanıyorsam 3 gün hava kapanır güneş açmaz lambalar şarj olmaz..
- Uykumu alamadıysam gündüz uyumayayım gece erken yatarım diye ruh gibi dolaşırım bütün gün, gece olunca da uykum kaçır.

SİZ DE YASALARINIZI YAZIN ipekozsuslu@gmail.com

MİLLETİN YASALARI

BETÜL YASALARI

- Birkaç çeşit yemek hazırlarsam kocam dışarda yemeyi teklif etmek üzere telefon açar,
- Canım bişey hazırlamak istemezse onun canı alengirli bir yemek çekmiş olur.
- Giymek istediğim çorap her zaman kirlidedir.
- Kimse gelmez diyip evi sonsuz dağıtırsam ağır misafirim gelir.
- Hazırolda pırl pırl evde tek başıma otururum. Kimse gelmez.
- Yedek paketim var diye düşünüyorsam kesin yoktur.
- Salçalı ekmek yere düşerse salçalı kısmı yere denk gelir. (biz salçalı ekmekle büyüdük Murphyciğim ve İpekçiğim)

ENGİN YASALARI

- Kargo gelecek diye evde beklediğim gün aşırı yoruluktan teslimat bir gün sonraya sarkar. Daha dün sipariş verdim kargo ertesi gün elime ulaşır dediğimde de dışarda olurum, kargo şubede kalır.
- Her işi bitirip oturayım, kahvaltının üstüne çay keyfi yapayım derken ya yanlışlıkla zil ya da telefonum çalar, veyahut elim çarpar çayı dökerim. Sakin anlarda ise porselen demliğin suyu azaldığından kettle'daki suyun kaynamasını beklerim.
- Bulutsuz gökyüzü+çok sıcak bir günde arabamı yıkattığımda gece dolu yağar. 1.5 aydır arabamın içini yıkatamadığım zamanlarda üç günlük hava raporu yağmurlu diye yıkatmayı erteletirim ama damla düşmez yere...
- Apartmana girmeden 2 dakikalık bir yere uğrarım. Eve girerken kılkuyruk eski yöneticiyle karşılaşırım. Halbuki uğramadan eve geçsem karşılaşmayacağım. Pazar

sabahı erken kalkıp çöp atayım, ekmek alayım derken yine o uyuzla karşılaşırım.

- Telefon sessizde sarjdayken 1 cevapsız aramayı heyecanla açarım iş

telefonu diye ya müşteri hizmetleri ya bi arkadaşım çıkar.

- Trafik sebebiyle ara sokağa girdiğimde ya çöp ya inşaat kamyonu karşıma çıkar.

BELGESEL

MERYEM
ÇİMEN
KIVILCIM

Sarıgöl-La'nın Gizemli Maymunları 2

@meryem_

Salome'nin Görümcesi

yaseminolur@yahoo.com

**YASEMİN
OLUR**

1934 senesinde Hitler, Weimar'da Nietzsche'nin öldüğü evde, Nietzsche'nin büstüyle bir fotoğraf çektirir. Bu, öylesine bir ziyaret değildir. Hitler, kendi faşist ideallerine entelektüel bir zemin olarak Nietzsche'nin düşüncelerini gösterecektir.

Fakat bildiğimiz kadarıyla Nietzsche'nin böyle faşist bir yanı yoktur. Ortaya attığı üst insan kavramı da bir ırkın diğerine üstün olması meselesi olarak algılanmamalı. Üst insandan kasıt, insan bilincinin gelmesi gereken noktadır. Fakat, Nietzsche'nin yazdıklarının rengi, düşünürün vefatından sonra değişir ve bu değişimde Nietzsche'nin kız kardeşi Elizabeth'in büyük rolü vardır.

Nietzsche, bir Lüteryan rahibin oğlu olarak dünyaya gelir. Hayatının ilk yılları sakın ve korunaklı bir dönemdir. Dört yaşındayken babasına ölümcül bir beyin hastalığı teşhisi konur. Babasını kısa süre sonra kaybeder ve sonraki yılları babası gibi iyi bir adamın, Tanrı'nın sevgisini kazanmış olması gereken bir adamın neden böyle acılar içinde öldüğünü sorgulamakla geçer. İlerleyen yıllarda babasının yolundan gitmeye karar verir ve yirmi yaşında İlahiyat okumak için Bonn'a gider. Orada bir tür İncil çalışmasının etkisi altında kalır. Bu incelemeye göre kutsal metinler mitoloji olarak kabul ediliyordu. Küçük yaşlardan itibaren babasının ani ve acılı ölümüyle inancını sorgulamaya başlayan Nietzsche'nin zaten önceden sarsılmış inancı, kendine dayanacak bir zemin bulur. İlk icraat olarak Paskalya'da kiliseye gitmeyi reddeder. Bu noktada annesini büyük hayal kırıklığına uğratar. Annesini üzmele kalmayıp kız kardeşini de kendi inancını sorgulaması noktasında bir karanlığa sürükler. Nietzsche, Hristiyanlığı insanı dünyadan kopartan bir etki olarak görmeye başlar. Hristiyanlığı reddeder. İnancını kaybetmek ona huzur getirmez. Fakat kendi yaşadığı huzursuzluğu kız kardeşi Elizabeth'e de yansır. 1865'te kız kardeşine yazdığı bir mektupta şöyle der: "Gönül rahatlığı istiyorsan inan, gerçeği istiyorsan araştır."

Tüm bu inançsızlığın ortasında inancın yerine koyması gereken bir şey arar ve inancın yerine "Sanat"ı koymak gerektiğini düşünür. Tanrı'nın olmadığı bir dünya fikriyle baş etmek için bu ona iyi bir yol olarak görünmüştür. Daha sonraki süreçte akademisyen olarak çalışmayı bırakır ve bir gezgin gibi yaşamaya başlar. İşte bu geziler sırasında Rus asıllı bir Yahudi olan Lou Salome'ye âşık olur. Lou Salome bir psikanalist ve yazardır. Henüz yirmi bir yaşındadır ve diğer kadınlara hiç benzemiyordur. Yaşadığı çağın çok ötesinde bir özgürlük anlayışı vardır. Nietzsche bu farklı ve entelektüel donanımı olan kadından çok etkilenir. Salome ile İsviçre'de yaptığı uzun yürüyüşlerle hayatının anlamını bulmuş gibidir. Arkadaşı Ree aracılığıyla Salome'ye evlenme teklif eder fakat bu teklif Salome tarafından reddedilir. İşin tuhaf tarafı Ree'nin de Salome'ye âşık olmasıdır. Fakat otuz sekiz yaşındaki Nietzsche, aldığı bu ret cevabını kabul etmez ve daha sonra kendisi şahsen Salome'ye bir evlilik teklif eder...ve yine ret cevabı alır. Salome, özgür bir hayat yaşamayı düşünüyordur. Evliliğe onun hayatında yer yoktur. Ree ve Nietzsche'ye beraber yaşamayı önerir. Aralarında cinsel bir birliktelik yoktur. Salome, dostluğa inanıyordur. Fakat

üçünün bu arkadaşlığının bazı belgeleri bu üçlünün de sonu olur. Bu üçlü bir fotoğraf çektirir. Fotoğrafta Salome bir at arabası/ Öküz arabası gibi bir şeyde, atların durması gereken yerde duran Nietzsche ve Ree'yi kırbaçlıyor gibi yapıyordur. Fotoğrafi gören Nietzsche'nin kız kardeşi Elizabeth, zaten tanıdığı günden beri hiç hazzetmediği Salome'yi ortadan kaldırmak için gereken malzemeyi ele geçirmişti. Sonrasında elinde bu fotoğrafla annesine Salome'nin ne biçim bir kadın olduğundan dem vuran mektupları yazmaya başlar. Elinden geleni ardına koymaz ve Nietzsche'nin Salome arkadaşlığını bozar. İşte bundan sonra Nietzsche bir daha iflah olmaz. Hayatı boyunca bir daha aşkı bulamaz. Elizabeth ise antisemitist bir adam olan Bernard Förster'le evlenir.

Nietzsche, Salome'den ayrı hayatını geçirmeye devam eder. Salome ise dönemin, günümüzde bile hala etkili olan entelektüel erkeklerinin gönlünü çalmaya devam edecektir. Bu isimler arasında Rilke ve Freud da vardır.

Kendi yalnızlığına kapanan Nietzsche ise eserlerine ağırlık verir. "Böyle Buyurdu Zerdüşt" adlı kitabını bu dönemde yazar. 1888'de Torino'ya taşınır ve akıl hastalığının belirtilerini orada kendini gösterir. Kırbaçlandığını gördüğü bir atın boynuna sarılıp ağlamasından bir hafta sonra Basel'de bir akıl hastanesine kapatılır. Kırk dört yaşındadır ve hayatı darmadağın olmuştur. 1900 senesindeki ölümüne kadar da böyle devam edecektir.

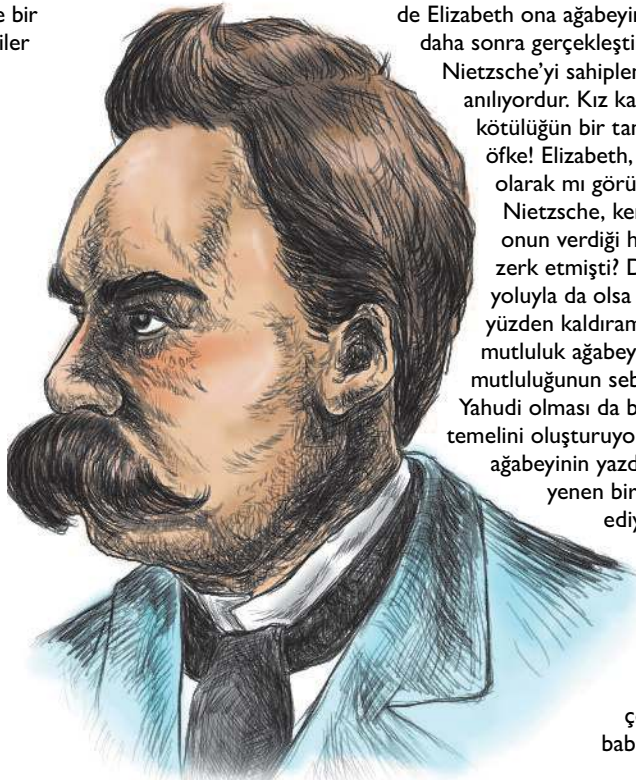
1897'de kız kardeşi Elizabeth'in yanına yerleşir ve Elizabeth ağabeyini adeta bir sirk maymunu gibi kullanmaya başlar. Ona beyaz giysiler giydirir ve insanları onu görmeye davet eder. Nietzsche, henüz tamamen aklını yitirmeden yazmak istediği bir kitap vardır. Onunla ilgili notları da yok etmek istiyordu. Fakat Elizabeth burada da devreye girer. Ağabeyinin bu notlarını edite eder, yer yer kendine göre kitaptaki içerikleri değiştirir ve Nietzsche'nin adıyla yayımlar. Nietzsche, 1900 yılında felç yüzünden öldüğünde de ağabeyinin yasal varisi olur. Ağabeyinin yayımlanmasını istemediği bütün defterlerini yayımlar. Bunları yayımlamadan önce de kendi Nazi sempatanlığını yazıların arasına katıştırır. 1934 senesinde Hitler, Elizabeth'i ziyaret ettiğinde de Elizabeth ona ağabeyinin bastonunu hediye eder. Hitler, daha sonra gerçekleştirdiği büyük toplantılarda

Nietzsche'yi sahiplenir ve artık Nietzsche faşizmle anılıyordu. Kız kardeşinin Nietzsche'ye yaptığı bu kötülüğün bir tanımı yok gibi; intikam, nefret, öfke! Elizabeth, kendi mutsuzluğunun kaynağı olarak mı görüyordu acaba Nietzsche'yi?

Nietzsche, kendi "Tanrısızlık" düşüncesini ve onun verdiği huzursuzluğu kız kardeşine de mi zerk etmişti? Daha sonra Nietzsche'nin aşk yoluyla da olsa huzuru bulmasını belki de bu yüzden kaldırmadı. Kendinde olmayan huzur, mutluluk ağabeyinde de olmamalıydı. Ağabeyinin mutluluğunun sebebi olan kadının genç, güzel bir Yahudi olması da belki Elizabeth'in Yahudi nefretinin temelini oluştuyordu. Belki de ağabeyini, ağabeyinin yazdıklarıyla vurup "intikam soğuk yenen bir yemektir" mantığıyla hareket ediyordu. Kim bilir? Lou Salome'nin âşıklarından olan Freud

yaşasaydı ona sorardık.

Çünkü bu ağabey-kardeş ilişkisinde bir kız kardeşin bu kadar kötücül davranmasının altında yatanların çözülmesi, psikanalistlerin babasına göre bir iş!

EMPATİ...

GÜNNY BAZUK

♥ MEHTAP İLE ERCÜ ♥

BETÜL YILMAZ

GÜNLER SONRA

YAAA, BİZ ÇOK TATLIŞ OLMADIK MI??
EVLENSEK Mİ?

OLUR!

YAA
ÇOK
ROMANTI-
ĞİZ...

MERHABA, EVLİLİK İÇİN KAN
TAHLİLİ YAPTIRACAK.

MERHABA, TABİ BUYRUN
ÖNCE ŞU FORMLARI
DOLDURUN, ARDINDAN
TEST İÇİN
KAN VERECEKSİNİZ...

BİR SÜRE SONRA...

MEHTAP HANIM, DOKTOR BEY
SİZİ ODASINA İSTİYOR,
BENİMLE GELİN LÜTFEN.

ALLAH
ALLAAAH!

?!.

DIŞARDAKİ BEYDEN BAŞKA
BİRİSİYLE BİRLİKTE OLDUNUZ
MU HIÇ?

NE ALAKA NİYE
SORUYORSUNUZ?

KANINIZDA
HIV VİRÜSÜ
TESPİT ETTİK!

NASI
YAAA!

HEMEN
ÖLECEK
MİYİM
ŞİMDİEE

SAKİN OLUN LÜTFEN, TESTİ TEKRAR-
LAYALIM, BELKİ YANLIŞLIK OLMUŞTUR

NERDEN BULAŞTI BU YAAA, MERTLE BİR KERE PREZERVATİFSİZ TAKILMIŞTIK ONDAN MI
GEÇTİ KESİN, NAPICAM BEN ŞİMDİ. DİŞCİDEN DE GEÇMİŞ OLABİLİR Mİ ACABA...
Bİ KERE ARKADAŞIN CIMBIZINI KULLANMIŞTIM.

AİLEME NASIL
SÖYLERİM, ŞİMDİ ERCUYE
NE DİYCEM OFF KAFAM ÇOK
PİSYANIYO, Bİ TRENEKAÇAK
OLARAK BİNİP GİTTİĞİ YERE
KADAR GİDESİM VAR, KALAN
ÖMRÜMÜ GÖRMEDİKLERİMİ
GÖREREK GEÇİRİRİM EN
AZINDAN ERCUYE DE
VAZ GEÇTİM DERİM.
OFFF RESMEN
YAŞAYAN BİR
ÖLÜYÜM...

BİR SÜRE SONRA...

DEDİĞİM GİBİ HİÇBİR SIKINTINIZ YO
TESTDEKİ HATA YÜZÜNDEN ÖZÜR DİLERİZ
BUYRUN RAPORLARINIZ. GEÇMİŞ OLSUN.

ŞİMDİ RAHAT RAHAT BİR ÖMÜR
ÜZERİNDE ÖMRÜMÜZÜ TÜKETECEĞİMİZ
KANEPEYİ SEÇMEYE GİDEBİLİRİZ...

Gökçen
Erdoğan

OMZUMDAKİ MELEK Mİ

Herkes bir diğerinin Münker-Nekir'i oldu.

Onlar bile sevabı günahı yalnızca yazıyorken üstelik. Biz bir model üstüyük; Flash Tv canlandırması tadında bir cehennem fragmanı çekip ateşi ballandıra ballandıra anlatangiller. Oradan vurayıcılar varsa baştan söyleyeyim; inançlı bir insanım ve Allah'la arama kimseyi sokmam. Bundan mütevellit, hesap vereceğim şeyhim de hocam da yok ve ibadetim varsa da yoksa da bilmeniz gerekmez. Ama insanları korkunun kollarına atıp oradan bir inanca çekebileceğini düşünenlerin toplumda yarattığı bıkkınlığı pek çok insanla paylaşıyorum. İşte bundan bahsedirim, sorsanız da sormasınız da.

Kadının ya da erkeğin ki maalesef çoğunlukla kadının, herhangi bir fotoğrafının altında, konu giysi, yeme-içme ya da sevgili olur hiç fark etmez, birileri pusuya yatıyor. Bugünlerde özgürlük mücadelesi vermek zorunda kalan Pınar (Pucca)'nın da adlandırdığı üzere "beddua tayfa" affetmiyor. "Allah belanı versin"le başlayıp "cehennemde cayır cayır yanacaksın, etlerin eriyecek, bir yudum su taşıyanın olmayacak" vs ile devam eden bir cehennem çığırtkanlığı meselesi. Arkadaşlarım, bununla kimseyi ikna edemezsiniz ve dahası dinimizi bir korku dini olarak yaşama ve yansıtmaya yanılgıdasınız. Dini şöyle çekecek

İKİNCİ CİNS SİMON'DAN, JEAN PAUL'E MEKTUPLAR

değilim, burada kesiyorum. Benim anlatmak istediğim şu; kendinizle ilgilinin, sevdiklerinizin iyiliğiyle ilgilinin. Dünya öyle karmaşık ki başkasının giydiği, sarıldığı, öptüğüne sıra gelene kadar sizi ilgilendiren milyon konu bulabilirsiniz. Başkalarının felaketi, sizi beslemesin. Bir insanlık suçu işlenmiyorsa; sırf sizinle aynı görüşte, aynı tarafta,

aynı yargılarda değil diye insanları yaftalamayın, işaret etmeyin, zarar görmeleri için çaba sarf etmeyin. Onun düşeceğine inandığınız harlı ateş, içinizi ısıtmasın. Bu tuzağa düşmeyin. İnanın şeytan dürtüyor. Bu, inanan iyi insan işi değil.

Cinsel içerikli konularda konuşmam ve çalışmam nedeniyle elbette bu döne döne

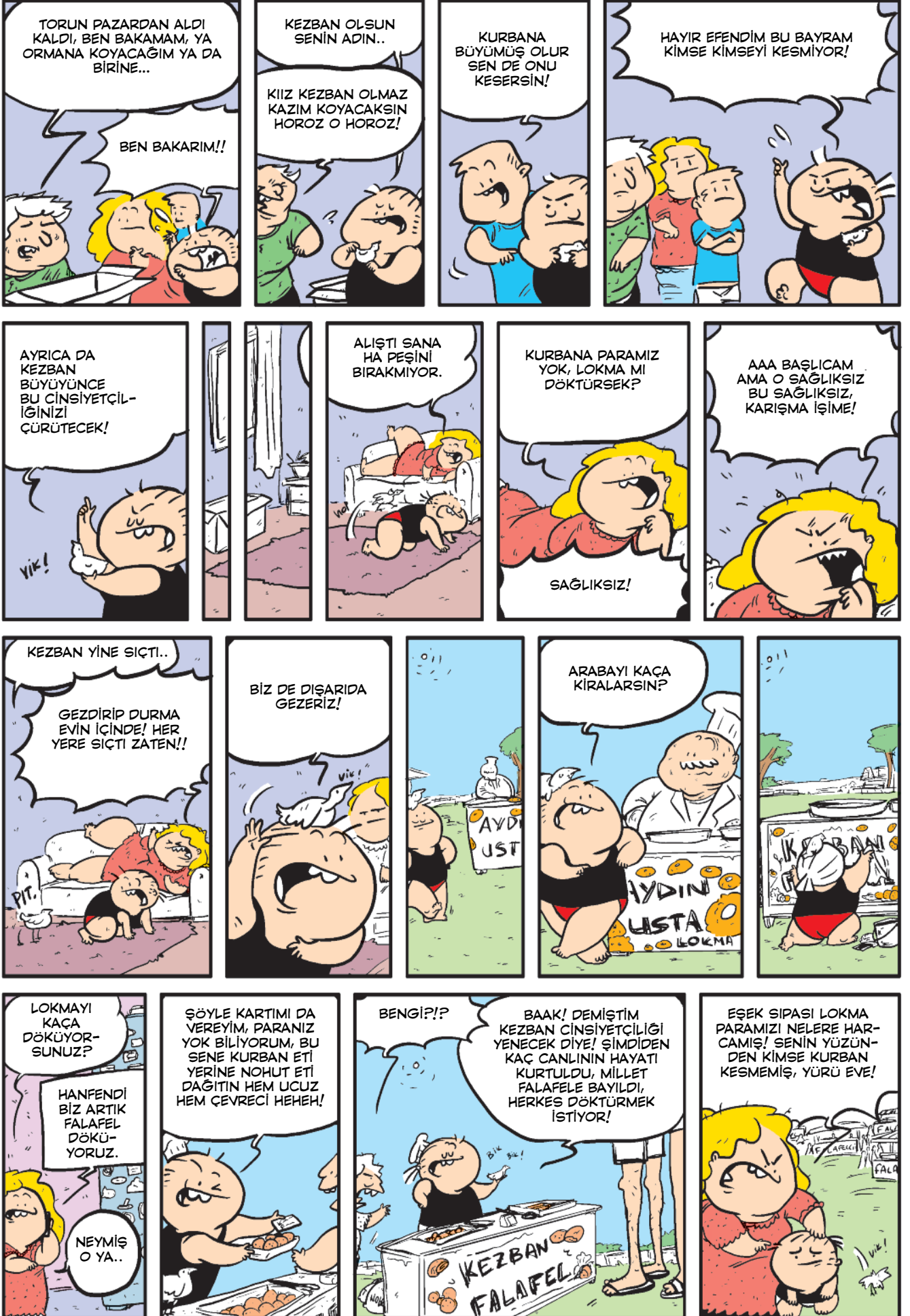
kendini yakan zihniyetten ben de payımı alıyorum. Ama umrumda mı? Asla değil. "Oku." Unutma, oku. Unutmuyorum, okuyorum. Ve günahımla, sevabımla kendi hesabımı başımın gözümlün üstüne koyuyorum.

Ayrıca unutmamalıyız ki bir insanla inanç bakımından da ayrı düşebiliriz ve insanlık ortak paydasında buluşmak gibi bir

seçeneğimiz daima var. Ancak tanrıyı oynamadan iyi birer kul olabiliriz. Onun bunun sevabının günahının çetelesini tutmaktan duyduğunuz büyük hazda ısrarcıysanız da bir şey yapamam ama bilin ki cennete de cehenneme de her koyun kendi bacağıyla koşar. Siz kendi bacaklarınıza sahip çıkın yeter. Kafanızı, kalbinizi kinle, öfkeyle çalıştırmayın.

KEZBAN FALAFEL

bengisu ak yürek

Yeni gelin kahvaltısı...

**Organik
Kız
Kurusu**

Külüstür Piyasası

**Gülşüm
Güller**

KÜRTAJ

Garip gelecek, dün hastane koridorunda robot olduğunu düşünen bir kadınla karşılaştım. Kurşuni bakışlarıyla karşılaştığım o ilk anda bir kadından asla bir robot yaratılamayacağını anlamıştım fakat bilincim yine de peşinden sürüklenmekten vazgeçemedi. Bir ön yargıya sahip olmaktansa gerçek bir robot olma ihtimalinin peşine düşmem gerekiyordu. Duygularını, el yordamıyla yüzüne anlam veren ifadeden kovuyor kovmasına ama, o kurşuni bakışların içinde oynayan kaygılar saklanamaz biçimde tezahür eden tekrarlı beden hareketlerine dönüşüyor. Zihni, içerisinde gizlediği bir şeyle mücadele halinde: "Bu sadece organik bir detay, basit bir operasyon!", "Bu gerçekten ruhuma dokunacak ama olmak zorunda!". Bir ikilemin kucığında adım sayan; birazdan, muayene odasına girerek kasıklarındaki hareketlenmeye yeni bir yön çizerek robot kadının elini tuttum; avuçları sıcacık ve ıslaktı.

1970 yılında George Akerlof "The Market For Lemons" isimli (Türkçe'ye Limon Problemi olarak çevrilen) çalışmasıyla ikinci el otomobil piyasasını analiz ederek bilgi asimetrisi kavramını ekonomi literatürüne kazandırmış, 2001 yılında da bu çalışması nedeniyle Ekonomi dalında Nobel ödülüne layık görülmüştür. Peki nedir bu "limon problemi" ve bu ekonomi modeliyle bekar bir kadın olarak içinde bulunduğum bekarlar piyasasını anlayabilir miyim diye düşünürken bir aydınlanma yaşadım.

Akerlof'a göre ikinci el otomobil piyasasında iyi ve "limon" olarak hitap ettiği kötü otomobiller vardır; Türkçemize daha rahat uyarlamak için bu araçlara ben "külüstür" demeyi daha uygun görüyorum. Piyasadaki sahtirlik alıcılar ikinci el otomobillerin kalitesi ile ilgili fazla bilgi sahibi olmadıkları için ortalama bir kaliteye göre araç fiyatları belirlenmektedir. Külüstürler bu durumdan fayda sağlamakta, iyi araçlar ise fiyatı beğenmeyerek piyasadan çekilmektedir, bu da sonuç olarak pazarın külüstür araçlarla dolmasını, iyi araçların da gitgide yok olmasını sağlar ve ortalama kaliteyi düşürür.

Külüstür aracın sahibi gerekli bilgileri vermediği için alıcı ve satıcı arasında bir bilgi asimetrisi oluşmaktadır. Aracın ne kadar hasarlı olduğu veya TRAMER kaydında çıkmayan ne tür problemler yaşadığı alıcıya tam olarak söylenmediği için saf bir alıcı parayı verdikten sonra külüstür bir aracın üzerine soğuk su içmek dışında çok da bir şey yapamaz. Yanlış anlamayın ama 40'lı yaşlarımızda ikinci bahar aramak da bu külüstür piyasasından çok da farklı değil açıktır.

Bekarlar piyasası dediğimiz aşk arayanların kendilerine en uygun partneri bulmaya çalıştıkları pazar, kendini olduğu gibi tanıtmayan, yukardaki külüstür modelinden yola çıkarak tabiri caizse TRAMER kaydını açıklamayan bireylerden oluşmaktadır. Bekarlar piyasası aynı zamanda cinsiyetçi bir yapıya sahiptir. Kadınlarda aranan özellikler ile erkeklerde önem verilen özellikler farklıdır. Kadınlar ev ekseni yetenekler konusunda bol, el değmemişlik

konularında ne kadar nadir piyasaya açılmışsa, değerlendirme katsayıları artar. Erkeklerde ise güç göstergesi olan maddi kazanç ile değer artar. Elbette böyle talepleri olmayanlar da vardır ama genellemek gerekirse piyasa bu şekilde işlemektedir.

İlk tanışma olduğunda her birey kendini katsayısı yüksek olan özelliklere göre tanımlayıp, piyasada iyi bir ürünmüş izlenimi yaratmaya çalışır. Herkes iyi niyetli, başkalarının haksızlığına uğramış kelepirci durumda olduğunu iddia ederken, karşılıklarına külüstürler çıktıkça piyasadaki soğuyabilir, hatta tamamen çekilebilir de. Etrafımda çoğu arkadaşımın yaşadığı uzun dönemli bekarlık karşılıklarına çıkanlardan hayal kırıklığı yaşadıkları için ilişkilere kendilerini kapatmalarından kaynaklanmaktadır. İyiler piyasadaki çekildikçe, külüstürlerin oranı da artmakta, vahşi kapitalizm de piyasa koşullarını belirlemekte. Uzun dönem bekarlık yaşayanlar da, yine ekonomik terimlere atıfta bulunmamız gerekirse, uzun dönem işsizlik yaşayanlar gibi, alıcıya daha zor bulduğu bir durumla karşı karşıya kalmaktadır.

Bu pazarda kadınlar erkeklerden daha fazla zorluk çekmekte. Bunu da sizlere istatistikle açıklamamın daha doğru olduğunu düşünmekteyim. İzmir'de yaşayan bir kadın olarak karşıma çıkan erkek havuzu 2,152,585 bireyden oluşmakta. 40'lı yaşlarımda olduğum için bana uygun partnerin 40-55 yaşları arasında olduğunu düşünürsek, TÜİK verilerine göre (ve, evet, bu yazı için TÜİK verilerine baktım) bu da İzmir'de yaşayan erkeklerin yaklaşık 1/4'e tekabül etmekte – yani 538,146 kişi. Bunların yarısının bekar olduğunu varsayalım, üniversite mezunu olarak bir kriter de uygulayalım dersek elimizde 51,123 erkek kalıyor. Bunlardan çekici bulabileceğim olsa olsa %10, beni çekici bulacaklar %20, benimle geçinecek olanların da bunun 1/4'ü olur diye bir hesap yaparsak, koskoca İzmir'de elimizde 255 erkek kalıyor. Laf aramızda bunların bir kısmıyla aramızdaki münasebetler pek hayırlı gitmediği için aslında

gerçek rakam bunun altında. Kadının ne kadar toplumun belirlediği "hanım kız" kriterlerinden uzaklaşırsa, toplumda hakları için ne kadar direnirse, buradaki başarı oranları da negatif bir şekilde etkilenmekte. Bu yüzden bu sistemde direnen kadınlara hepimiz teşekkür borçluyuz.

Aynı hesabı bir de benim yaşımda bir erkek için yapalım. İzmir'de 2,167,934 kadın yaşamakta. Erkeklerin yaş kriterleri kadınlardan farklı olduğu için 40'lı yaşlarında bir erkek için 18-50 yaş arasındaki kadınlar hedef kitleyi oluşturabiliyor, bu da toplam kadın nüfusunun yarısı demek. Şehirdeki bekar kadınlar bu sayısının da yarısı dersek, üniversite mezunu erkeklerin kadınlarda aradığı eğitim seviyesini lise ve üstü olarak belirleyip yine TÜİK'e başvurursak, elimizde 162,595 kadın kalmakta. Kadınlarda aranan özelliklere göre çekici bulunma ihtimalleri %20, erkekte para varsa onun çekici gelme ihtimali artacağı için beğenilme oranını da %30 olarak belirleyip, geçinme ihtimalini de 1/4 olarak varsayarsak, elimizde müstakbel partner adayı 2,438 kadın bulunmakta.

Aynı koşullarda olan bir kadın için 255 olan potansiyel partner sayısı, bir erkek için 2,438'dir. Kimin külüstür piyasasına denk gelme ihtimali daha yüksek, onu da siz hesaplayın...

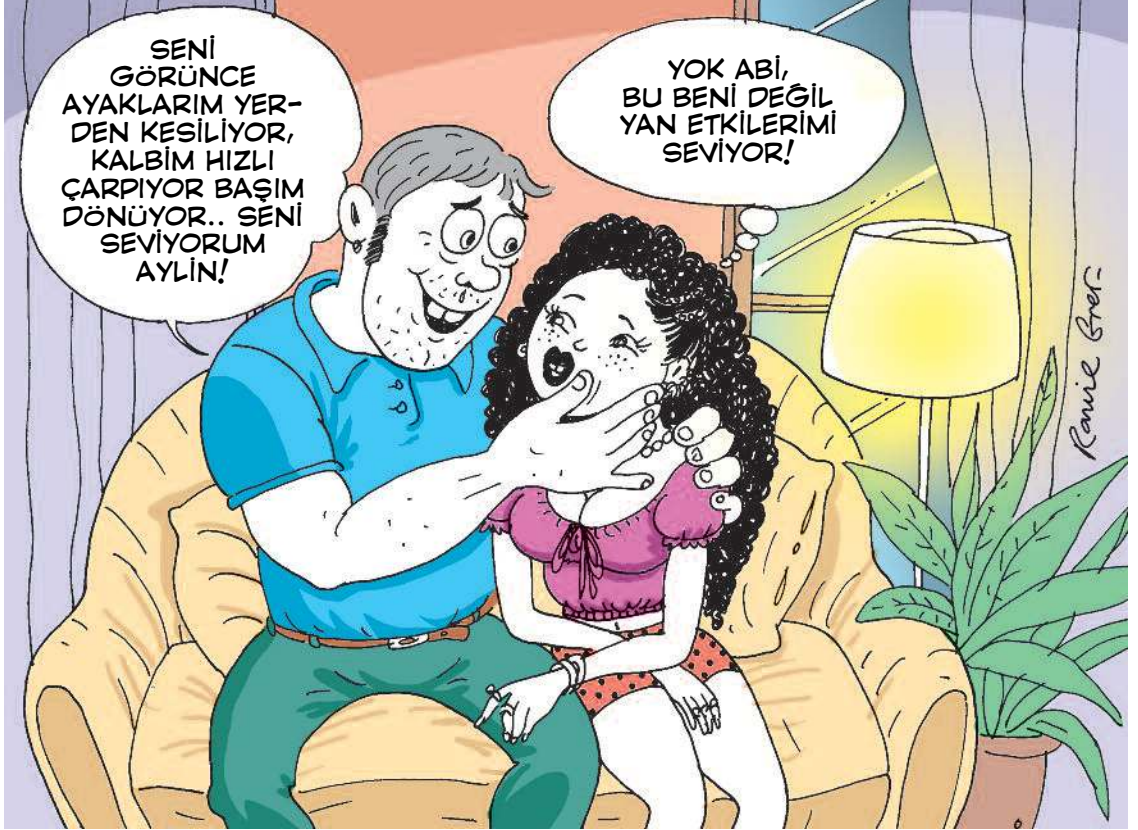
ECENUR SABAK

mail: eoenursabak@gmail.com
instagram.com/cnrehs

Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

BAYAN YANI

2019-08

Aylık yaygın süreli

yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd.

Şti. adına

Sahibi ve Yazışları Müdürü

Tuncay Akgün

BD Basın Yayın Tic. Ltd.

Şti. adına

Sahibi ve Yazışları Müdürü

Tuncay Akgün

Renklendirme

Editörü

Fikret Özdemir

Müessese Müdürü

Ali Yavuz

Abonelik Aysun Öztürk

ADRES: Duatetepe Sokak No: 12

Yeldeğirmeni / Kadıköy

TEL: (0212) 292 9450

FAX: (0212) 251 5754

BASKI: LeMan Ofset

(0212) 858 00 93

DAĞITIM: Turkuvaaz Dağıtım

Pazarlama A.Ş.

(0212) 249 91 13

Aforizmalar...

...Aşık olduğun adamın güzel gelen vücut kıllarıyla, elveda zamanı geldiğinde banyo giderinde gözgöze gelince anlayacaksın... öğürecek, ağlayacaksın..

...Aynı kaba sıçıttım dostum.. gün oldu devran döndü.. Porselen tabakta sunduğun bokuna bakıp sana diyebileceğim tek şey var.. eline sağlık.. başına yağık..

Baba evinle övünüp kocanın beynini yemeyi bırak, babam evi ırak olsa övünmeye gerek olsa derler, öyle kalakalırsın.. Nerde nasıl davranılır öğren, düşün evini bilmiyor, dımbırtıla göbek

atıyor derler, ağlarsın.. o zaman yine gel, omzum seni bekliyor olacak..

Çayın hakkı 3. Ev sahibisi gülüyo, içtikçe iç. Öyle bardağı kaşıkla kap-atmakla olmaz bu işler...

Meleşem etim yenir, möleşem südüm içilir... Kedi olsam psssst psssst.. Köpek olsam hoşşşt.. Hele gardaş bu nasıl iş...

Organığe bu kadar meraklıysan,kıçını taşa silmeyi bileceksin...

Kaynana kazan karası, kayınço helva tavaşı, Allah

canlarını alası, kızları da bana kalası...

Pırasa yemezsen bile tarlasından geçeceksin. Haluk bilmezse tarladaki sıçan bilir.

Eskici geldi hanım, Sorayım bakayım eski aşkları da alıyor mu? Hurda fiyatına alsın.. Al eskici bu çekvalfli bahçe musluğu da çektiğim acıların faizi olsun..

Taytınla koca kıçını sallaya sallaya dans et. Bırak arkandan "ama insan biraz tipine göre giyinecek" desinler... Unutma zor günlerinde onlar yoktu

yanında ama kıçın senin-leydi...

Birini gerçekten sevdiysen, yastığa akıttığı salyasını öpersin, yastıkta bıraktığı kafa yağını koklarsın çeke çeke. Sifonu bile çekmezsin en son o işemiş diye. Sende üstüne işersin çişlerimiz de karışsın diye.. Sevmemişsen ama her şeyi batar sana, batar ve kanatır...

Giderken sana söyleyecek tek bir lafım var sevdiğim.. Haydi Abbas yolcu..

Aşkitom Yapışmak

İÇ KARMAŞASINDAN HALLİCE, BUZDOLABINDAN DAHA NEMRUTÇA

"Sen benim dünyamsın, evet dünya çevremde dönüyor. Başka ne olacaktı?"

Merkür Retrolu günler,

Evet, astrolojiyi çok seviyorum. Her yazımda muhakkak bir gök olayı yaşıyor oluyoruz, bu yüzden de yazmadan duramıyorum ama ne yapayım, Merkür de yerinde duramıyor bir türlü. O da mı benim gibi kararsız nedir, anlayamadım. Bir ileri iki geri, hepimizi maymun etti. Yeter da, birazcık acı bize. İşlerimiz biraz sarpa sarmış, yuvarlana yuvarlana, ite kaka yaşamaya çalışıyoruz baktığında. İletişimsizlikten öleyazıyoruz. Kimimiz aranmayı bekliyor, kimimiz "benim gibi" umursamıyor. Ama hepimiz bir beklenti içerisindeyiz. Diğer taraftan, Pollyanna gibi bakarsak iyi her şey. Küçük mutluluklarımızla yaşamayı öğrenmişiz. Ben hariç. Ben küçük mutluluklarla mutlu olamayan biriyim. Hediyein küçüğü büyüğü olmaz, benim için olur. Hayır, şımarıklık sonradan edinilen bir huy değil. Son derece doğuştan, benimle var olmuş bir huy.

Merkür size zarf atıyor, siz de inanıyorsunuz anacım. Gelmeyin bu oyunlara. Bu da zaten ayrı bir olay, zarf atmak. Çok itici bir deyim, yersen afiyet olsun, yemezsen yanında dursun. Ben oyunumu oynayayım, çünkü zekiylim, sen safsın, anlamazsın. Böyle böyle yok ettiniz güzelim duyguları. Sadece aşktan bahsetmiyorum, arkadaşlıklar da böyle yok olmuyor mu?

Mutluluğun mevsimlerle bir alakası olmalı

Yaz, güzel yaz. Hiçbir yere gitmeden, evden çıkmadan, dünyanın en yalnız insanıymışçasına, evimde kedilerimle geçirdiğim 2019 yazı, sen bittin ol! Evet bittin, az kaldı. Şunun şurası 1,5 ay daha yakar geçersin bizi o kadar. Senden hoşlanmıyorum, biliyorsun. Eskiden hoşlanıyordum, hoşlanmak değil de beğenmekti. Ama ilgim azalmış sana, yaşlanmışım çünkü. Yoruyorsun beni. Sıcaklığına bunaltıyorsun. Sıcığa gelemem, mesafeli olsan biraz ya :/ Sonbahara baksana, ne güzel, her daim seviliyor. Aslında sonbahar kimseyi sevmez, son derece rahat bir mevsim. Nasıl derler "cool". Ayrılık mevsimidir, can yakar ama sevilir en saf duygularla. Sen de "herkes beni sevsin, beni ansın, benimle ilgilensin" diye uğraşıyorsun. Seni sevemiyorum. Çok isterdim ben de sana methiyeler düzeyim, yapamıyorum arkadaşım. Her şeyin anlık, her şeyin hayal. Yaz aşkı diye bir şey var, o bile yalan.

Bu kadar kışçı olduğumu bilmiyordum :/ Zaten yazın en büyük dostum klimalar. Kışı seviyorum.

Klimalar en büyük dostum ama onlara bir şey anlatılmıyor, ders veremiyorlar. Verdikleri en büyük ders, boyun ve sırt ağrısı fazla açık tuttuğunuz zaman.

Lafıma geldin mi? Aaa evde mi yoktu?

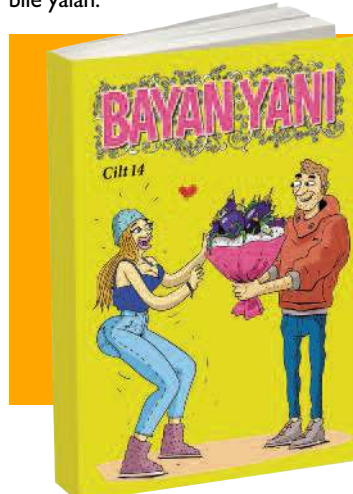
Lafıma geldiğinde inşallah lafım yerinde olur da ders alırsın. Ne? Gelmeyecek misin? Keyfin bilir. Bak yine sen hiçbir şey bilmiyorsun, hep keyfin biliyor. Kahyası da var demek. Akışına mı bıraktın? Bir gün boğulacaksın evladım, kimse elinden tutmayacak seni.

Ayşegül sizi koruyup, kollar, Damla Abla hiçbir şey yapmadan öylece izler. Sevgilere.

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül vs. Damla

Bayan Yanı Cilt 14
Çok uygun fiyatıyla tüm Türkiye'de. Yaygın olarak gazete bayiiilerinde, zincir marketlerde ve D&R gibi kitap storelarda.

Yaşam Koçu Afet

BAYAN YANI

Göçmenleri kurtardığı için İtalya'da tutuklanan kaptan Carola Rackete'ye destek vermek için kadınlar sütyenlerini çıkararak "Memelere Özgürlük" günü ilan etti.

#freenipplesday

BEN
İSTANBUL'DAN
KÖTÜ KIZ BERNA
CAROLA!
HEPİMİZ MÜRET-
TABATINIZ!

WAOOV!
WONDERFUL!

